

ΜΗΝΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΩ Δ'.

**Μνήμη τοῦ Ἀγίου καὶ Δικαίου
Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος.**

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Εἰς τὴν Ἱστορικὴν καὶ Παλαίφατον Ἱερὰν ἡμῶν Μονὴν φυλάσσεται ἀπὸ τὸ 1781, ὡς πολύτιμος θησαυρός, ἡ Πάντιμος Κάρα τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος. Ὁθεν ὁ Ἅγιος Φιλάρετος, ὁ Ἅγιος Ἀλέξιος ὁ Ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ¹ καὶ ἡ Παναγία Θεοτόκος, ἡ Ὁδηγήτρια, ἡ Κυρὰ ἡ Λαυριώτισσα, εἶναι οἱ προστάται τῆς Μονῆς.

Ἐπειδὴ ὁ Ἅγιος Φιλάρετος εἶναι προστάτης τῶν μελισσοκόμων, ἀλλὰ καὶ προστάτης τῶν Φιλοπτῶχων Ἀδελφοτήτων Ἐνοριῶν καὶ Μητροπόλεων τῆς Πατρίδος ἡμῶν, πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ζητοῦν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀγίου, διὰ νὰ ἑορτάσουν τὴν μνήμην του κατὰ τὴν 1ην Δεκεμβρίου.

Ἐν τῇ Μονῇ χρησιμοποιοῦμεν χειρόγραφον Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀγίου. Αὐτὴν ἀπεφασίσαμεν νὰ τυπώσωμεν, ἀφοῦ τὴν διωρθώσαμεν κατὰ τὸ δυνατόν. Προσεθέσαμεν Μικρὸν Ἐσπερινόν, Ἐκλογὴν Πολυελέου, Παράκλησιν καὶ Χαιρετισμοὺς εἰς τὸν Ἅγιον Φιλάρετον καὶ Εὐχὴν τῶν Μελισσίων². Ἐτοποθετήσαμεν προεόρτια “Καὶ νῦν” (τῶν Χριστουγέννων) εἰς τὴν Λιτὴν καὶ εἰς τὰ Καθίσματα τῆς Β' καὶ Γ' Στιχολογίας. Τὴν Παράκλησιν καὶ τοὺς Χαιρετισμοὺς συνέθεσεν ὁ γνωστός Ὑ-

1. Ὡς γνωστὸν ἐν τῇ Ἀγίᾳ Λαύρᾳ φυλάσσεται καὶ ἡ Τιμία Κάρα τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸ 1398.

2. Εὐχὴ ἐξ Ἀγιασματαρίου, ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις τὸ 1866, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Γεωργίου Καρυοφύλλῃ (σελ. 38).

μνογράφος Δρ. Χαράλαμπος Μπούσιας, τὸν ὁποῖον θερμῶς
εὐχαριστοῦμεν. Εὐχαριστοῦμεν ἐπίσης πάντας τοὺς κοπιάσαν-
τας διὰ τὴν ἔκδοσιν ταύτην. Παραδίδομεν αὐτὴν εἰς τὰς χεῖρας
τῶν φιλακολούθων καὶ φιλοαγίων, παρακαλοῦντες ἅπαντας
νὰ εὐχωνται, ὥστε νὰ καταστῶμεν ὄντως φιλάρετοι.

Ὁ Καθηγούμενος
Ἀρχιμανδρίτης Φιλάρετος
καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν στίχους δ'
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄.
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Παφλαγόνων ἡ χώρα, καρπὸν ἐβλάστησεν, ἔνδοξον ὃς
ἐν βίῳ, ἐραστῆς εὐποιΐας, καὶ ἐλεημοσύνης ἀναδειχθείς,
Ἀβραάμ νέος γέγονεν· αὐτοῦ πρεσβείαις Σῶτερ ῥῦσαι ἡμᾶς,
ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Τὸν φίλον ὄντως Κυρίου, καὶ ἀρετῆς οἱ πιστοί, ἐν ὕμνοις
ἐγκωμίων, εὐφημήσωμεν πάντες, ὡς εἰληφότα χάριν παρὰ
Θεοῦ, τοῦ αὐτὸν ἐλεήσαντος· ἐλεηθῆναι ἱκέτευε καὶ ἡμᾶς, τῆς
ἐλεημοσύνης ᾧ ἐπώνυμε.

Πλουτὸν τὸν πρόσκαιρον μάκαρ, διὰ τὴν δόξαν Θεοῦ, τοῖς
πένησι χορηγήσας, μακαρισμοῦ ἡξιώθης, καὶ θείῳ ἐν νυμ-
φῶνι νῦν κατοικῶν, ἐν τούτῳ πάντες δυσώπησον, ὅπως εἰσέλ-
θωμεν καὶ ἡμεῖς, οἱ σοῦ τὴν μνήμην τιμῶντες πιστῶς.

Κάραν σου θείαν κατέχει, Ἀγίας Λαύρας Μονή, ὡς θη-
σαυρὸν τρισμάκαρ, Φιλάρετε Ἐλεῆμον, καὶ τοῖς ἀσπαζομέ-
νοις ταύτην πανευλαβῶς, τοῦ Κυρίου δεήθητι, ὅπως χαρίσῃται

λύσιν τῶν ὀδυνῶν, καὶ παισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Δόξα. ᾠχος πλ. 6'.

Εορτάζει σήμερον παιδρῶς, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τὴν μνήμην Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος· ὃς ἐν ἐλεημοσύναις καὶ οἰκτιρμοῖς, πενήτων χεῖρας ἐνέπλησεν ἀφειδῶς ἐκ τῶν ἰδίων ἀγαθῶν· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς συναγάλλει μετ' Ἀγγέλων, τῷ θρόνῳ τῆς Τρισηλίου θεότητος παριστάμενος. Βοήσωμεν τοίνυν πρὸς αὐτὸν οἱ πιστοί· πρέσβευε, Ἁγιε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σὴν πανσέβαστον μνήμην, καὶ πόθῳ ἀσπαζομένων τὴν χαριτόβρυτον Κάραν σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἱκετεύομεν πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τοῦ σοῦ ὁσίου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλξηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον. Καταξίωσον Κύριε...

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος 6'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Κεῦος τῆς ἐκλογῆς, Φιλάρετε ἐδείχθης, εὐσπλαγχνία κοσμήσας, τὸν βίον σου οἰκτίρμον, καὶ νῦν χαίρεις ἐν οὐρανοῖς.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Επτόχευσας σοφέ, δι' ἀγάπην ἐκουσίως, Ἰὼβ δεύτερος ὤφθης, ἀλλ' αὖθις ὁ Δεσπότης, εἰς δόξαν ἀνεβίβασεν.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εχει σοῦ Ἱερέ, Μονὴ Ἁγίας Λαύρας, Κεφαλὴν τὴν Τιμίαν, παρέχουσαν ἰάσεις, ἅπασι τοῖς προστρέχουσι.

Δόξα. Τριαδικόν.

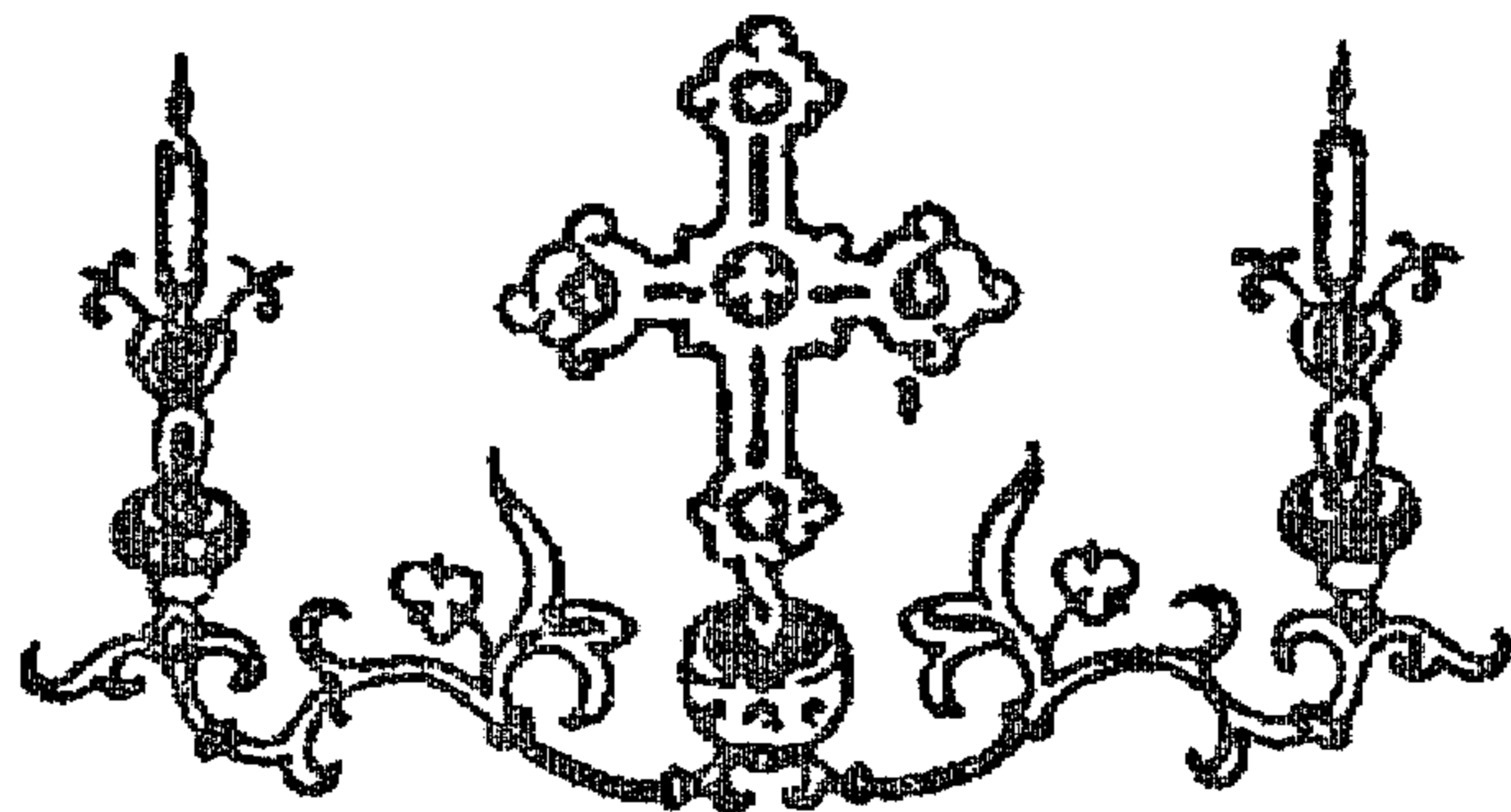
Τριάς ὑπερφυής, Πατήρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, οἰκτείρησον σοὺς
δούλους, πρεσβείαις Φιλαρέτου, τοῦ θείου καὶ Ἐλεήμονος.

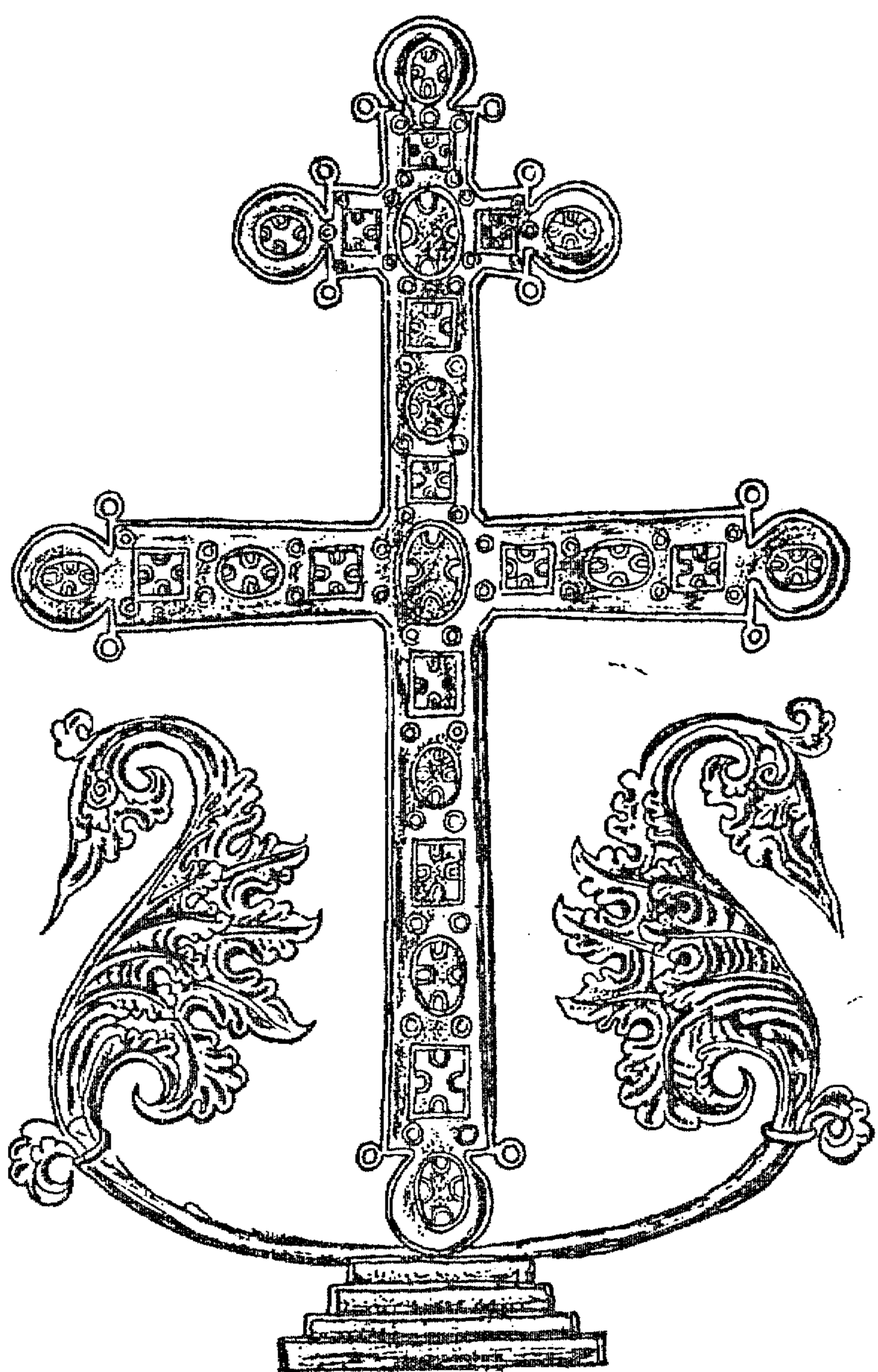
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρεσβείαις Σῆς Μητρός, Κύριε τῶν ἀπάντων, τοῦ σοφοῦ Φι-
λαρέτου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, παισμάτων λύσιν δώρη-
σαι.

ἁ.Φ.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου
Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ.
Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στι-
χηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αβραμιαῖον ἀνύσας, βίον ἡξίωσαι, καὶ τῆς ἐκείνου δόξης,
κληρονόμος γενέσθαι, Φιλάρετε τρισμάκαρ διὸ καὶ τὰ σοῦ,
έορτάζει μνημόσυνα, ὥς καὶ ἐκείνου ὁ σύλλογος τῶν πιστῶν,
καὶ δοξάζει σου τὸ εὖτονον.

Τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, φύλαξ γενόμενος, τῆς ἀρετῆς τὸν
πλοῦτον, ἐθησαύρισας μάκαρ, καὶ μέγας τροπαιοῦχος ἀνα-
φανείς, κατ' αὐτοῦ τοῦ πειράζοντος, παρὰ Θεοῦ ἐδοξάσθης
πρεποειδῶς, ἐν καιρῷ τῷ τῆς ἐξόδου σου.

Θὺ θαυμαστὸν ἀγιότης, ἐν τοῖς μονάζουσιν, ὥς θαυμαστὸν
ὑπάρχει, λαϊκοῖς ἰδιώταις, καὶ γὰρ ὁ εὐφημούμενος γυναι-
κί, συνευγμένος ἡξίωται, τῆς τῶν ἁγίων χορείας ἐν οὐρα-
νοῖς, ὁ θεόσοφος Φιλάρετος.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἐδωκας φιλάνθρωπε, τῷ σῷ θεράποντι σύνεσιν, καὶ σοφίαν
τὴν ἄνωθεν, δι' οὗ ὁ χριστώνυμος, σοῦ λαὸς διώξας, πᾶσαν
καχεξίαν, εὐελπὶς ἔσται δι' αὐτοῦ, τοῦ δοξασθέντος ἐκ σοῦ ὃς
πέφυκε, δοχεῖον θείας χάριτος, καὶ θαυμαστὸς καὶ αἰδέσιμος,
ἐν ἁγίοις ὡς ἅγιος, ὁ θεόφρων Φιλάρετος.

ἔχων ἐκ νεότητος, ὡς πολὺς τὴν ὀρθότητα, τῷ Θεῷ εὐηρέ-
στησε, θεόφρων γενόμενος, καὶ τὴν μακαρίαν, ἐλεημοσύνην,
ἄμετρον κτήσας καὶ στοργήν, τὴν πρὸς τοὺς πένητας μεμακά-
ρισται· διὸ καὶ κατηξίωται, ὁ ἐλεήμων Φιλάρετος, μετασχεῖν
τῆς ἐφέσεως, τῶν προκρίτων ὡς πρόκριτος.

Ὁ οὐ τὴν θείαν κοίμησιν, ὁ Παντοκράτωρ ἐδόξασε, θεοῦ ῥῆ-
μα Φιλάρετε, διὰ τῆς ἐλλάμπσεως, τῆς ἐκ σοῦ προσώπου,
προεξαπελθούσης, καὶ δι' ὁσμῆς πνευματικῆς, τὴν τῆς ψυχῆς
σου θείαν λαμπρότητα, τοῖς πᾶσιν ἐτεκμήρατο, ὁ ἐπιστάμενος
ἅπαντα, τὰ εὐθέα καὶ δύστροπα, καρδιῶν ἡμῶν Κύριος.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τίς μὴ μακαρίσει σε τὸν ὄντως μακάριον; τίς μὴ δοξάσει σου
τὴν μνήμην, ἣν ἐδόξασε πλουσίως, ὁ τῆς δόξης Κύριος; οὐ
γὰρ ἐδυσφόρησας μακάριε, τοῖς τῆς συμβίου ἐλεγμοῖς καὶ τέ-
κνων σου· οὐκ ἠλλοιώθης δὲ τὸ σύνολον, τῇ πιεζούσῃ σε πτω-
χείᾳ δι' ἔνδειαν· στοιχειωθεὶς δὲ μᾶλλον ταῖς τοῦ Κυρίου ἐντο-
λαῖς, σύνοικον ἔσχες καὶ τρυφήν, τὸ ἐλεεῖν καὶ τρέφειν τοὺς πέ-
νητας· διὸ τρισμάκαρ Φιλάρετε, παρρησίαν ἔχων πρὸς Χρι-
στὸν τὸν Θεόν, αἶτησαι δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Προεόρτιον.

Ιδού καιρὸς ἤγγικε, τῆς σωτηρίας ἡμῶν, εὐτρεπίζου σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν· Βηθλεὲμ γῇ Ἰούδα, τέρου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν· ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας, ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον ὡς φιάνθρωπος.

Εἵσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσιν, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι

ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἄσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσῃ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὥs ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλασαι. Ἀγανακτήσῃ κατ' αὐτῶν ὕδωρ· θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὥs λαῖλαψ ἐκλικμήσῃ αὐτούς· καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περᾶτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται· πολὺ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φανλότητος ἁμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἄρεστή γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Ἰδιόμελα.

ᾠχος α΄.

Τὸν τῆς εὐποιΐας ἐραστήν, καὶ ἀρετῆς φίλον ἄκρον, Φιλάρετον τὸν πάνσοφον, δεῦτε πιστῶς εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ καλῶς διαπρέψας τῷ βίῳ, ἀξίως τῷ Θεῷ εὐηρέστησεν, ἐν ἐλεημοσύναις καὶ οἰκτιρμοῖς πενήτων· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων χορεύει, τῷ Τρισηλίῳ φωτὶ παριστάμενος, ὃν δυσωπεῖν αὐτὸν ἱκετεύσωμεν, ὑπὲρ τῶν συνωνυμούντων, καὶ πόθῳ τελούντων τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ.

ᾠχος β΄.

Βίον ἐπὶ τῆς γῆς φιλάρετον ἀληθῶς ἐπολιτεύσω, μακάριε Φιλάρετε· πᾶσαν γάρ σου τὴν ὑπαρξιν, πτωχοῖς διανείμας, πτωχεύειν ἐπεπόθησας διὰ Κύριον, καὶ τὴν στενὴν ὁδὸν βαδίσας, τὴν ἐπάξασαν ἄνω σε πρὸς βασιλείαν οὐράνιον, τέλειος τὴν ἀρετὴν ἐδείχθης αἰοίδιμε, ὥσπερ ἔφη ὁ Κύριος, καὶ τοῦ μακαρισμοῦ ἠξιώθης· πρὸς ὃν σὲ κεκτήμεθα πρέσβυν, τυχεῖν θείας δόξης, τοὺς πίστει ἐκτελοῦντας σου τὸ μνημόσυνον.

Ὁ αὐτός.

Η Παφλαγόνων Μητρόπολις, βλαστὸν εὐκλεέστατον σὲ
Η ἐβλάστησε, καρποὺς ἐν αὐτῇ πανευώδεις ἐξανθήσαντα· ἡ
Κωνσταντίνου δὲ μᾶλλον κροτεῖ σοι τὰ γέρα, τὸ μακάριον τέ-
λος ἐν αὐτῇ δόντος, ὡς Ἰακώβ τοὺς παῖδας ἐπευλογῶν, καὶ
ἐκάστῳ προφητεύσας τὰ ἐσόμενα, καὶ τὸ σεπτὸν σου σκῆνος
κατέχουσα, ἐπαπολαύει τῶν σῶν μεγαλουργημάτων· προφθά-
νεις γὰρ ἀοίδιμε πάντοτε, τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενος, βαρβα-
ρικῆς ἐπιδρομῆς καὶ κακώσεως, ἄρδην ὀλεθρον ἀπειλούσης
τοῖς δούλοις σου· ὅθεν ῥύστην καὶ προστάτην θερμότατον,
πλουτοῦντες Φιλάρετε, ἱκετεύομεν Χριστὸν δυσωπεῖν, τοῦ δω-
ρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ᾠχος ὁ αὐτός.

Η τοῦ ἐλέους πηγὴ, τοῖς ἐνδεέσι πλημμυρεῖ, εὐσυμπαθήτους
Η οἰκτιρμούς, ὁ τῆς ἀρετῆς ἐραστῆς Φιλάρετος, καὶ τῆς ἐλεη-
μοσύνης ἐπώνυμος· δεῦτε οὖν οἱ πτωχοὶ κατὰ πνεῦμα, μιμούμε-
νοι αὐτοῦ τὴν ἰλαρότητα, προσδράμωμεν σήμερον τῇ ἱερᾷ
αὐτοῦ μνήμῃ· ξενίσας γὰρ Χριστὸν διὰ τῶν πενήτων, ὡς πάλαι
Ἀβραάμ, τοῦ μακαρισμοῦ ἠξιώθη, καὶ παρῳήσῃα πρεσβεύει,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Προεόρτιον.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τὸ κατὰ σάρκα πολίτευμα, παιδρῶς
Βεῦτρέπισον τὸ θεῖον σπήλαιον, ἐν ᾧ Θεὸς σαρκὶ τίκτεται, ἐξ
ἀπειράνδρου ἁγίας Παρθένου, εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Οντως ὑποποιοῦ ἀρετῆς, φιλεραστῆς σὺ ἀνεδείχθης Φιλάρε-
τε, χιτῶνα τῆς εὐποιΐας, περιβληθεὶς νουνεχῶς, ἐν τῇ τῶν

πραέων νῦν γηθόμενος, ἐσκήνωσας Ὅσιε, ἐν ἁγίων λαμπρότησι, τὰς παρατάξεις, τῶν Ἀγγέλων θεώμενος, τὸ τρισήλιον, σέλας περιπολεύοντας· ὅθεν σὲ μακαρίζομεν, ἐν πίστει σοι κράζοντες, μὴ ἐπιλάθῃ σῶν δούλων, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου, τυχεῖν θείας δόξης, καὶ εὐρεῖν κακῶν τὴν λύσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Χαίροις ὁ τῶν πενήτων τροφεύς, τῶν δεομένων παροχεύς ἁφθονώτατος, ἡ βρύσις τῆς συμπαθείας, ἡ τοῦ ἔλεους πηγή, καταπονουμένων ἡ ἀντίληψις· χηρῶν ὁ προστάτης, τῆς εὐποιΐας τὸ πέλαγος, γυμνητευόντων, ἀσφαλὲς περιδόλαιον· νόμος ἔμπρακτος, εὐσπλαγχνίας ἡ ἄβυσσος· δότης ὁ ἰλαρώτατος, ὁ πᾶσι τὰ πρόσφορα, νέμων πλουσίως τρισμάκαρ, τοῖς σοὶ ἐν πίστει προστρέχουσι· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Ἄνω σὺν Ἀσωμάτων χοροῖς, καὶ τῶν Δικαίων στεφηφόρος παρίστασαι, Φιλάρετε τῷ Δεσπότη, δοξολογῶν τὴν αὐτοῦ, θείαν δεσποτείαν παναοίδιμε· ἡμῖν δὲ ἐφίστασαι, νοητῶς τοῖς σοῖς θαύμασι, ῥύων παντοίων, συμφορῶν τε καὶ θλίψεων, τοὺς τιμῶντας σου, τὴν ἁγίαν πανήγυριν, ἥνπερ νῦν ἐορτάζοντες, αἰτοῦμεν σε Ὅσιε, ῥῦσαι παθῶν καὶ κινδύνων, καὶ πάσης ἄλλης κακώσεως, τοὺς πίστει καὶ πόθῳ, καὶ καρδίας κατανύξει, ἀνευφημοῦντας σε.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Ἀγαλλιᾶσθε ἐν Κυρίῳ δίκαιοι, ὁ Δαβὶδ μεγαλοφώνως ἐκβοᾷ ἐν Πνεύματι. Ἀγάλλου τοίνυν σὺν αὐτῷ, ὁ τῆς ἀρετῆς φί-

λος καὶ ἐπώνυμος, ὁ δίκαιος καὶ ἅγιος Φιλάρετος· σὺ γὰρ βίον ἔχων τὸν τῶν λαϊκῶν, ὑπὲρ τῆς τῶν Ὁσίων δόξης ἔτυχες· καὶ παλαίσας μετὰ τοῦ πειράζοντος, ὡς ἐκεῖνοι τοῦτον κατετρόπωσας· καὶ νῦν σὺν τοῖς Ὁσίοις καὶ Δικαίοις ἐν οὐρανοῖς εὐφρανόμενος, κατοπτεύεις τοὺς τιμῶντας σε, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Προεόρτιον.

Ἦσαῖα χόρευε, Λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι· προφήτευσον τῇ **Κ**όρη Μαριάμ, βάτον καταφλέγεσθαι, καὶ πυρὶ μὴ καίεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς θεότητος· Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἢ Ἐδέμ, καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον, ὃν ἀστήρ ἐμήνυσεν ἐπάνω τοῦ σπηλαίου, Ζωοδότῃν Κύριον τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὸν πλοῦτον διένειμας, σοῦ ταῖς πενήτων χερσί, καὶ πλοῦτον ἐφείλκυσας, τῶν ἀρετῶν σεαυτῷ, Φιλάρετε ἔνδοξε· ὅθεν ἀντεδοξάσθης, ἔτι ζῶν καὶ ἐν πόλῳ, κλῆρον ἐπαπολαύσας, τὴν οὐράνιον δόξαν· ἧς τύχοιμεν εὐχαῖς σου πρὸς Θεόν, οἱ σοῦ τὴν μνήμην δοξάζοντες Ἀγιε.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις

ΕΙC ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ύμνος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δικαίων ὁ χορός, ἐν τῷ μέσῳ σὲ ἔχων, Φιλάρετε βοᾷ· ἔλα-
μπρύνθη μου ὄντως, τὸ κάλλος τῇ ἐνδόξῳ σου, συναυλία
καὶ τέρπομαι, ἐν τῇ μνήμῃ σου, δι' ἧς καὶ χαίρουσι πάντες, οἱ
τοῦ βίου σου, μνήμην ποιοῦντες καὶ ταῦτα, βοῶντες σοι ἐξέ-
θεντο.

Δόξα, ἕτερον, ὅμοιον.

Η κλήσις σου χρηστή, ὡς ὁμοία τῇ πράξει, τὰ ἔργα σου φαι-
δρά, ἀλλὰ μεῖζον τὸ τέλος, δι' οὗ πεφανέρωται, ὁ καρπὸς
τῶν καμάτων σου, καὶ ἠφάνισται, τῆς κατηφείας τὸ ἄχθος, τῆς
συζύγου σου, τῶν ἀγχιστῶν τε καὶ τέκνων, θεόφρον Φιλάρετε.

Καὶ νῦν, ὅμοιον, Προεόρτιον.

Αγάλλου ἡ Σιών, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ὁ πάντων συνοχεύς,
τὸν ἀστέρα προπέμψας, ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συ-
γκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουνσι, τῶν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, ὄντως
τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Μετὰ τὴν 6' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'.
Θείας πίστεως.

Πλούτου ἔφορος, πολλοῦ κατέστης, ὦ Φιλάρετε, ὃν θεαρέ-
στως, καταναλώσας ὁ ἐχθρὸς ἐξητήσατο, παρὰ Θεοῦ τοῦ
πειρᾶσαι σε ἄγιε, ἀλλ' ἠττηθεὶς τῇ δυνάμει νενέκρωται, ἀδα-
μάντινον, ὡς ἄλλον Ἰὼβ γνωρίσας σε, τὸν ὄντως φερώνυμον
καὶ δίκαιον.

Δόξα, ἕτερον· Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν καθαρότητα, καὶ ἁγιότητα, τὴν τῆς καρδίας σου, ὃ τὰ
Ἰνοούμενα, κατανοῶν Θεὸς ἡμῶν, ὁ Κύριος τῶν ἀπάντων,
πᾶσιν ἀπεκάλυψε, διὰ θείας ἐλλάμπσεως, τῆς ἐν σοὶ ὁράσεως,
θεοῶν Φιλάρετε, ἡμεῖς δὲ οἱ φῶτισθέντες δοῶμεν· δόξα τῷ
οὕτως σὲ δοξάσαντι.

Καὶ νῦν, ὅμοιον, Προεόρτιον.

Θαῦμα παράδοξον, ὁρᾶται σήμερον, ὁ γὰρ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐν
τῷ σπηλαίῳ σαρκί, ἐκ τῆς Παρθένου δι' ἡμᾶς, τεχθῆναι νῦν
ἐπείγεται. Μάγοι μετὰ δώρων δέ, ὡς βασιλεῖ προσκυνήσουσι,
Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων τε, αὐτὸν δοξολογήσουσι· μεθ' ὧν καὶ
ἡμεῖς δοῶμεν, δόξα τῷ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς παιδρᾶς πτωχείας σου, τὰς ἀντιδόσεις, προνοεῖ τοῖς τέ-
κνοις σου, Μέδων ὁ τότε κραταιός· ὁ δὲ Παντάναξ σαφέ-
στατα, πᾶσι γνωρίζει, αὐτὰς ἐν τοῖς θαύμασιν.

Δόξα, ἕτερον, ὅμοιον.

Εὖν ὁσίοις ἴσταται, καὶ τοῖς δικαίοις, ὁ σοφὸς Φιλάρετος,
εὐδοκίμησας ἐν αὐταῖς, ταῖς ἐκατέρωθεν πράξεσιν, ταῖς
μὲν κατ' ὄψιν, ταῖς δὲ μὴ ὁρώμενος.

Καὶ νῦν, ὅμοιον, Προεόρτιον.

Τὴν Παρθένον Δέσποιναν, ἐπειγομένην, τοῦ τεκεῖν ὑμνήσω-
μεν, τῶν Ὁρθοδόξων οἱ χοροί, ἀναβοῶντες καὶ λέγοντες·
Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Οἱ ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

**Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέ-
δωκεν ἡμῖν;**

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον ζήτηι τοῦ ἁγίου Εὐδοκίμου (Ἰουλίου 31).

Ὁ Ν' ψαλμὸς.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σου Ὁσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.

ᾠδὴ πλ. 6'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ελέους ἐπώνυμε, καὶ ἁρετῶν φιλεργάτα παμμακάριστε, στῦλε
καὶ ἐδραίωμα τῆς ὑπομονῆς· ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβεΐαις
σου, αἴτησαι δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος, τοῖς πιστῶς τε-
λοῦσι σου τὸ μνημόσυνον.

Οἱ Κανόνες .

**Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς 5
καὶ τοῦ Ἀγίου εἰς 7.**

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. δ'.

ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» **Υ** γρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρί-
» **Λ** αν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ
» Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν. (Δίς)

Α γία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ἄκουσον φωνῆς μου, ἐν τῷ δέε-
σθαί με πρὸς σέ, καὶ ἐν τῷ τὰς χεῖρας μου ἐπαίρειν, πρὸς
τὴν Εἰκόνα τὴν σὴν παντευλόγητε.

Γ ενοῦ μοι Παρθένε καταφυγή, καὶ πρὸς ἐργασίαν, συνεργία
τῶν ἀγαθῶν, καὶ βίου παντὸς χειραγωγία, καὶ ὁδηγία πρὸς
θείαν κατάστασιν.

Ρῦσαι με γεέννης ἦν ἐμαυτῷ, δι' ἔργων ἀτόπων, προεξένησα
Ε λυτρωτά, καὶ ταῖς ἱκεσίαις τῆς Μητρὸς σου, τῆς αἰωνίου
τροφῆς με ἀξίωσον.

Ε ν τῆς ἀσθενείας μου ἡ ἰσχύς, τῆς ἀπηλπισμένης, διανοίας
μου ἡ ἐλπίς, τῆς ἐσκοτισμένης μου καρδίας, σὺ εἰ τὸ φῶς ἡ
ζωὴ ἡ παράκλησις.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου,

ἔχων ἀκροστιχίδα τὴν δε, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων·

« Ἀρετῆς τιμῷ τὸν φίλον, ὕμνοις θείοις, Φιλάρετον ».

Ἦχος καὶ Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Α ινέσεως ὕμνον σοὶ τῷ κλεινῷ, προσφέρειν οὐ σθένω, ἀλλ'
Λευχαῖς σου ταῖς πρὸς Θεόν, παράσχου μοι λόγον ὅπως μέλ-

ψω, τὰς ἀριστείας σου μάκαρ Φιλάρετε.

Ρεούσης φροντίδος οὐ μὴ προσχών, μελλούσης ἐλπίδος παρε-
Σκεύασας ἑαυτόν, καὶ ἔργοις τὴν κλῆσιν συγκεράσας, ὄντως
θεόφρων Φιλάρετος πέφηνας.

Ετρώθης Κυρίου ταῖς ἐντολαῖς, καὶ σύνευνον ἔχων, ὥς μὴ
ἔχων ἐν ταῖς αὐταῖς, νυκτὸς ἐμελέτας καὶ ἡμέρας, ὥσπερ ὁ
Παῦλος φησὶν ὁ Ἀπόστολος.

Τηρήσας ἀλώβητον σεαυτόν, ἀπὸ τῆς τοῦ πλούτου, κενῆς δό-
Ξης μάκαρ σοφέ, καὶ σώσας σεπτῶς τὸ κατ' εἰκόνα, τῆς τῶν
Ἀγίων χορείας ἡξίωσαι.

Δόξα.

Ἡὕξύνθης, ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, ὥς ὠραῖον δένδρον, καὶ
ἡπροσήνεγκας τῷ Θεῷ, ὥς ἄνθη εὐώδη τὴν ἀγάπην, τὴν
πρὸς Αὐτὸν καὶ πλησίον Φιλάρετε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν εὐλογημένην ἐν γυναιξί, καὶ δεδοξασμένην, ἱκετεύω σε
τῆς φωνῆς, τῆς εὐλογημένης ἐπακοῦσαι, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ
τῆς δόξης ἀξίωσον.

Καταβασία.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντή-
σατε· Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. ᾠάσατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ
γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνήσατε, λαοί, ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰσμός.

» **ὃ** ἐῖ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε, σὺ εῖ τὸ
» **φ**ῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμα μου. (Δίς)

Κόρος οὐ προσγίνεται, τοῖς ἀνυμνοῦσι σε Δέσποινα, σὺ γὰρ
ἡμῶν, φῶς καὶ θυμηδία, καὶ ζωὴ καὶ ἀντίληψις.

Υμνοὶς ἀνυμνοῦμεν σε, τὸν ὑπερύμνητον Κύριον, ὃν ἀνυμνεῖ,
ἑτάγματα Ἀγγέλων, ὡς τεκοῦσα πανύμνητε.

Εκότους ἑξωτέρου με, πυριφλεγοῦς πικροῦ σκώληκος, ῥῦσαι
Χριστέ, λιταῖς τῆς Μητρὸς σου, πάσης ἄλλης τε θλίψεως.

Αδην ἢ νεκρώσασα, τῷ θείῳ τόκῳ σου ῥῦσαι με, τῶν σκο-
τεινῶν, ἄδου σκηνωμάτων, καὶ πυρὸς αἰωνίζοντος.

Τοῦ Ἀγίου, Εἰρμός ὁ αὐτός.

Εὐ πλουτῶν εὐάρεστος, καὶ ἀπορῶν Θεῷ γέγονας, ἔτι ζῶν,
καὶ μετὰ τὸ τέλος, ἐδοξάσθης Φιλάρετε.

Τέτρωται νυττόμενος, ἐκ τῶν αὐτοῦ βελῶν Ἀγιε, ὁ δυσμενής,
ὅτι σὲ προσκρούσας, παρὰ σοῦ δεινῶς κέκρουσται.

Ισὴν τὴν ἐπίδοσιν, καὶ ἀπορῶν ὡς καὶ εὐπορος, ἔχων σοφέ,
ὑπὲρ τῆς προτέρας, ἡξιώθης ἐφέσεως.

Μέγας ἐγνωρίζετο, ὁ Ἀβραὰμ ὡς φιλόξενος, σὺ δὲ αὐτόν,
μιμηθεὶς οὐχ ἥττον, ἐγνωρίσθης Φιλάρετε.

Δόξα.

Ωκιστα ἀφήρπασε, σοῦ τὴν ἀξίαν ὁ δόλιος, ὁ δὲ Θεός, οὕτω
πῶς τῆς πρώτης, ἀσυγκρίτως ἡξίωσεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κοίμησον τὸν τάραχον, τῆς συνεχούσης με Δέσποινα, νῦν χα-
λεπῆς, νόσου καὶ πταισμάτων, καὶ παθῶν ἐλευθέρωσον.

Καταβασία.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέευστως Υἱῷ,
καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ δοήσωμεν· Ὁ ἀννυώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ,
Κύριε.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Αβραὰμ τὸ φιλόξενον μιμησάμενος, τοῦ Δαβὶδ τε τὸ πρᾶον
καὶ τὸ ἐπίμονον, τοῦ Ἰωβ πρὸς πειρασμούς καὶ τὸ εὐτονον,
Εὐσταθίου καὶ στεῤῥόν, ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, Φιλάρετε με-
γαλόφρον, τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας, τὴν μνήμην φέρεις τῶν
ἐναρέτων ἀνδρῶν.

Δόξα, ἕτερον, ὅμοιον.

Ελεγμούς ὑπομείνας ἐπαίνους ἔλαβε, καὶ πτωχείαν ἀσκήσας
πτωχοὺς διέτρεφε, ὁ πολλῆς ἀξιωθείς ἐπισκέψεως, ἐκ Θεοῦ
ὁ θεωρῶν, τὰ ἐσόμενα αὐτῷ, ὡς παρόντα ἐν αὐτοῖς ὁ δίκαιος
ἐνετρύφα, Φιλάρετος οὗ τὴν μνήμην, ἐπιτελοῦντες δοξάζομεν.

Καὶ νῦν, ὅμοιον, Προεόρτιον.

Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου τὰ πρὸς ὑπάντησιν, τῆς Παρθένου Μα-
ρίας καὶ Θεομήτορος· ἰδοὺ γὰρ ἔρχεται πρὸς σὲ ἔμβρυον
φέρουσα, τὸν συνάναρχον Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι αἰεί, ὃν ἐν
Σπηλαίῳ γεννήσει, Χριστὸν καὶ μετὰ τὸν τόκον, Παρθένος πάλιν
ὁφθήσεται.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Εἰ**σακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον· κατε-
» νόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα. (Δίς)

Χαῖρε ὄρος κατάσκιον, χαῖρε ὕψος ἄρρήτον βάθος ἄφραστον,
χαῖρε γέφυρα μετάγουσα, πρὸς ζωὴν Παρθένε τοὺς τιμῶ-
ντάς σε.

Ὡς ὑπάρχουσα ἄδυσσοις, τῆς φιλανθρωπίας καὶ ἀγαθότητος,
τῶν παισμάτων μου τὴν θάλασσαν, ὦ Παρθενομῆτορ ἀπο-
ξήρανον.

Θδυρμόν τὸν πικρότατον, καὶ τὸν ἀπαράκλητον καὶ βαρύτα-
τον, στεναγμόν ψυχὴ ἐννόησον, καὶ πικρῶς ἐντεῦθεν σав-
τὴν θρήνησον.

Τὸ φρικτὸν λογοθέσιον, καὶ τὸ φοβερόν σου Κριτὰ κριτή-
ριον, κατὰ νοῦν λαμβάνων δέδοικα, καὶ πικρῶς δακρύω ὡς
κατάκριτος.

Τοῦ Ἁγίου, Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τοῦ ἐλέους ἐπώνυμε, καὶ τῶν ἀρετῶν ἐργάτα φιλόπονε, ταῖς
εὐχαῖς σου πρὸς τὸν Κύριον, τοῦ θείου με ἐλέους ἀξίωσον.

Θτῆς δόξης σε Κύριος, ὡς αὐτὸν δοξάσας ἀντεδόξασε, πολ-
λαχῶς μάκαρ Φιλάρετε, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει, ὡς εὖσπλαγ-
χνον.

Νημερτὴν καὶ ἀδίστακτον, ἔχων τὴν ἐλπίδα σου ὡς ἐπίστευ-
σας, οὕτω μάκαρ σοι γεγέννηται, ὥστ' ἐθαυμαστώθης τοῖς
ὁρῶσι σε.

Φυγαδεύεται ἔκτοτε, σοῦ θαυμαστωθέντος μάκαρ Φιλάρετε,
ὁ πειράζων σε μηδέποτε, κατὰ σοῦ ἰσχύσας ὡς ἀνίσχυρος.

Δόξα.

Ιωσήφ μὲν δεδόξασται, καὶ συνεβασίλευσε νικησάμενος, οὕτω
δὲ συνεβασίλευσας, τὸν ἐχθρὸν νικήσας σὺ Φιλάρετε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερβαίνει τὸ θαῦμά σου, ἅπασαν διάνοιαν· τὸν γὰρ Κύ-
ριον, τὸν ἀόρατον καὶ ἄχρονον, ὄρατὸν ἐν χρόνῳ ἀπεκύη-
σας.

Καταβασία.

Ράβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς, Χριστέ, ἐκ
τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὅρου ὁ αἰνετός, κατασκή-
νου δασέος· ἦλθες σαρκωθείς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θε-
ός. Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἰ**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον,
» καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπί-
» στρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδούς μου
» κατεύθυνον δέομαι. (Δίς)

Επὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, πάσας ἀνατίθην τῆς σωτηρίας μου, Θε-
ομήτορ Κόρη, μὴ παρίδης δεινῶς με ποντούμενον, συμ-
φορῶν πελάγει, ἀλλὰ τὴν σὴν δίδου μοι χεῖρα, ὡς ὁ Χριστὸς
τῷ Πέτρῳ καὶ σῶσον με.

Απορία καλύπτει, τὸν ἀπερινόητον τόκον σου Δέσποινα,
Ἀπῶς καὶ τίκεις βρέφος, καὶ ἀγνεύεις Παρθένος ὑπάρχου-
σα, ἀληθῶς καὶ φύσις, ἐν σοὶ καινῶς καινοτομεῖται, καὶ οἱ νό-
μοι αὐτῆς καταλύονται.

Εκ καρδίας στενάζω, καὶ οὐκ ἔχω Δέσποινα τὸν ἐλεοῦντα με,
καὶ πικρῶς δακρύω, καὶ οὐδεὶς συμπαθεῖ μοι πανάμωμε·
σῶσον δὴ με μόνη, ὡς ἀγαθοῦ Θεοῦ μου Μήτηρ, ἡ ἰσχύουσα
πάντα τῇ δόξῃ σου.

Ως πολύδακρυν βίον, καὶ ὡς πολυστένακτον ἀνύων δίαυλον,
δυσωπῶ σε Κόρη, εἰς παράκλησιν καὶ εἰς ἀνάψυξιν, τῆς
πολυπαθοῦς μου, πολυωδύνου τε καρδίας, ἐναργῇ τὴν σὴν
μνήμην παράσχου μοι.

Τοῦ Ἀγίου, Εἰρμός ὁ αὐτός.

Πεωφόρου συνάξας, τοὺς πεπηρωμένους ὁ δίκαιος προὔθη-
κε, τούτοις πανδαισίαν, ἐστιάτωρ αὐτὸς τε γενόμενος, σὺν
αὐτοῦ τοῖς τέκνοις, τοῖς πᾶσι νέμων ὧν ἐχρῶντο, ὁ θεσπέσιος
ὄντως Φιλάρετος.

Θερίδοξος βίος σου, θεομακάριστε Ἀγγέλους ἠΰφρανε, καὶ
βροτοὺς συνάμα, οὓς ἡ χάρις τῶν ἄλλων ἐξέλεξεν· ὅθεν σὺν
ἐκείνοις, τοῖς ἐκλεκτοῖς σοῦ τὴν ἁγίαν, ἐορτάζομεν σήμερον
κοίμησιν.

Νουνεχῆς ὁ τὸν πλοῦτον, τὸν φθαρτὸν καὶ μάταιον χρήζει
θεάρεστα, καὶ τὸν θεῖον πλοῦτον, ταμιεύει καρδίας εἰς βά-
ραθρα, ὡς ὁ μέγας οὗτος, ὃς τοὺς πεινῶντας ἐλεήσας, ἐκ Θεοῦ
ἠλεήθη σαφέστατα.

Υπὲρ πλοῦτον καὶ δόξαν, τὰς Θεοῦ ἐντολὰς ἐπεπόθησας, καὶ
ὕπὲρ τὴν βρωσιν, καὶ τὴν πόσιν μελέτημα ἔσχηκας, τὸν Κυ-
ρίου νόμον, καὶ ἀρετὴν πολλὴν ἀσκήσας, ὡς τῇ κλήσει Φιλά-
ρετος πέφηνας.

Δόξα.

Μοναστῶν καὶ μιγάδων, τὰς χορείας προτρέπει δοξάζειν σε,
ὁ λαμπρὸς σου βίος, ὁ τοῖς πᾶσιν αἰδέσιμος ἅγιε, οὗ τὸ τέ-
λος δόξα, καὶ ἄληκτος μακαριότης, παμμακάριστε πάτερ Φι-
λάρετε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Διόδευτε πύλη, χαῖρε ἣν διώδευσε Χριστὸς ὁ Κύριος, Πα-
ραδείσου πύλας, ἥ ἀνοίξασα χαῖρε τῷ τόκῳ σου· χαῖρε δι'
ἧς χαίρει, ὁ οὐρανὸς καὶ γῆ χορεύει, ἥ τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνά-
ψασα.

Καταβασία.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρῶν, τῆς μεγάλης Βουλῆς σου
τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν
θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες,
δοξολογοῦμεν σε, Φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰσμός.

» **Τ**ὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου
» **Τ**ὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἥ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ
» μου τῷ ἅδῃ προσήγγισεν· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ
» Θεὸς με ἀνάγαγε. (Δίς)

Εὐ κέκτημαι, παρρησίαν εὐσπλαγχνε, ἀτενίσαι καὶ ἰδεῖν
ἁμαρτήσας, εἰς οὐρανοῦ, τὸ ἀμέτρητον ὕψος, οὐδὲ κληθῆναι
υἱός σου ὁ ἄσωτος, ἀλλ' οἴκτειρόν με δωρεάν, ταῖς λιταῖς τῆς
Ἀγνῆς Θεομήτορος.

Παγόνων σου, ἐξ ἁγνῶν ὧν ἔτεκες, Θεὸν Λόγον Θεοτόκε δυ-
σώπει, ἁμαρτιῶν, πρυτανεῦσαι μοι λύσιν, καὶ τῆς αὐτοῦ
γλυκυτάτης μεθέξεως, καὶ στάσεως τῶν ἐκλεκτῶν, ἀξιῶσαι ἐν
ᾧ τῆς κρίσεως.

Εὐρύχωρον, τοῦ Δεσπότης σκήνωμα, καὶ παλάτιον εὐῶδες
τοῦ Λόγου, καὶ λογικόν, τοῦ τῷ λόγῳ τὰ πάντα, πεποιηκό-
τος Χριστοῦ ἐνδιαίτημα, πανύμνητε Μῆτερ Θεοῦ, τὴν ἀθλίαν
ψυχὴν μου ἐλέησον.

Ρεῤῥύπῳται, ἡ στολή μου πάνταγνε, καὶ ἐσθέσθη ἡ λαμπὰς
τῆς ψυχῆς μου, καὶ ταῖς σειραῖς, τῶν πολλῶν μου πταισμά-
των, χεῖρας καὶ πόδας δεθεῖς ἔξῳ ἔρῥιμμαι, ὁ ἔμψυχος Θεοῦ
νυμφῶν, εἰς νυμφῶνα με θεῖον εἰσάγαγε.

Τοῦ Ἀγίου, Εἰρμός ὁ αὐτός.

Νενίκηκας, τὸ γεῶδες φρόνημα, καὶ ἀπέξεσας σαρκὸς τὰς
ἀκάνθας, τὴν δὲ ψυχὴν, ὡς χιόνα λευκάνας, τῶν ἐντολῶν
τῇ τηρήσει παρέστησας, ὁλόφωτον τῷ Ποιητῇ, ἀξιάγαστε πά-
τερ Φιλάρετε.

Ολόφωτον, τῇ ψυχῇ καὶ σώματι, σὲ κατέστησεν ἡ ἀρετὴ τοῦ
ἐλέους· καὶ γὰρ αὐτῇ, τὴν ἀγάπην δεικνύει, τὴν πρὸς Θεὸν
καὶ πλησίον μακάριε, δι' ὧν ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτοὶ οἱ
Προφῆται συνίστανται.

Ικανώσας, σεαυτὸν μακάριε, τῆς ἀλήκτου τε τρυφῆς καὶ
ἀφράστου, καὶ νῦν ἡμᾶς, τῆς αὐτῆς ἀξιῶσαι, τῷ ἐν Ὑψίστοις
Θεῷ ἀεὶ πρέσβευε, τοὺς πόθῳ σου τὴν ἱεράν, μνήμην σέβοντας
μάκαρ Φιλάρετε.

Ευνέχαιρε, σὺν τοῖς τέκνοις βλέπουσα, ἡ ὁμόζυγος αὐτοῦ
καὶ ἐδόα· ὄντως ὀρθαί, αἱ προῤῥήσεις σου πᾶσαι, καὶ θαυ-
μαστός σου ὁ τρόπος μακάριε, τὰ μέλλοντα γὰρ προῖδών, τὰ
παρόντα παρεῖδες καὶ πρῶτιστα.

Δόξα.

Θεότητος, τρία σέβω πρόσωπα, καὶ τιμῶ μίαν οὐσίαν καὶ φύ-
σιν, διαιρετῶς μέν, τὸν Πατέρα καὶ Πνεῦμα, καὶ τὸν Υἱὸν
τὴν Τρισήλιον ἔνωσιν· πιστεύω δὲ καὶ προσκυνῶ, ἐν Μονάδι
Τριάδα ὁμότιμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γώμενος, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, τὴν ἀρχαία παραβάσει
φθαρεῖσαν, δίχα φθορᾶς, νέον τίκτεται βρέφος, καὶ σοῦ ἐν
κόλποις ὡς θρόνῳ καθέζεται, Ἀνύμφευτε τῆς πατρικῆς, μὴ
ἐκστὰς συνεδρίας θεότητι.

Καταβασία.

Επλάγχων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θήρ, οἶον ἐδέ-
ξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λα-
βὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γάρ, οὐχ ὑπέστη ῥεύ-
σεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευ ἀπήμαντον.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τοῦ Ἰώβ ἐκμιμητὴν καὶ ὁμοιότροπον, καὶ ἐν ἁγίοις θαυ-
μαστὸν θεῖον Φιλάρετον, εὐφημήσωμεν ὡς μέγιστον ἀρι-
στέα, τὸν τὴν πρᾶξιν ὡς τῇ κλήσει συναρμόσαντα, καὶ τὸν βέ-
βηλον ἐχθρὸν κατατροπώσαντα, τούτῳ κράζοντες· Χαίροις πά-
τερ τρισόλβιε.

Ὁ Οἶκος.

Οὗτος τὸ τοῦ Ἀβραάμ φιλόξενον ζηλώσας, τοῦ τε ἀδαμαντί-
νου Ἰώβ, καὶ στρατηλάτου Εὐσταθίου τοὺς πειρασμοὺς
γενναίως ὑπομείνας, παρὰ Θεοῦ μεγάλως ἐδοξάσθη, ὡς αὐτοῦ
θεράπων, ὁ Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις αἰδέσιμος· πειρασθεὶς
μὲν ποικιλοτρόπως, τῷ τοῦ μισοκάλου διαδόλου φθόνῳ, κατὰ
κράτος τοῦτον ἐνίκησεν· ἐνοχλούμενος δέ, καὶ πολλαχῶς κατα-
πιεζόμενος, καθάπερ στῦλος ἀκλόνητος τὰ πάντα διὰ Χριστὸν
ὑπέμεινεν· ὑπομείνας δὲ καὶ νικήσας, παρὰ Θεοῦ μὲν ἔλαβε
στέφος τὸ ἄφθαρτον, παρ' ἡμῶν δ' ἀκούει οὕτως· Χαίροις πά-
τερ τρισόλβιε.

Μὴν Δεκέμβριος,
ἔχων ἡμέρας λα΄. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας θ' καὶ ἡ νύξ ὥρας ιε΄.
Εἰς τὴν Α΄, Μνήμη τοῦ Ἀγίου καὶ Δικαίου
Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος.

Στίχ. Θνήσκεις ὁ πᾶσαν ἀρετὴν φερωνύμως,
Πάτερ φιλήσας, τὸν γε μὴν οἶκτον πλέον.
Πρώτη ἐκδιότιο Δεκεμβρίῳ ὥχετ' ἐλεητής.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Συναξαριστοῦ.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρ-
» **σ**αλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλο-
» γητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. (Δίς)

Οἶκτειρον σῶσον με Παρθένε, τὸν οἰκτίρμονα τεκοῦσα Θεὸν
Λόγον, καὶ φωτὶ τῷ ἐν σοί, καταύγασον ψυχὴν μου, καὶ τῶν
δαιμόνων ῥῦσαι με, τῆς δεινῆς μηχανουργίας.

Ρῦσαί με Μῆτερ τοῦ Σωτῆρος, συνεχόμενον δεινῇ αἰχμαλω-
σία, λογισμῶν πονηρῶν, παθῶν τε ψυχοφθόρων, ὅπως ἀεὶ
σωζόμενος, κατὰ χρέος σὲ δοξάζω.

Σῶσον με σῶσον Θεοτόκε, ἡ τὸν εὖσπλαγχνον Θεὸν ἀποτε-
κοῦσα, καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, τῇ
κραταιᾷ δυνάμει σου, ἐξελοῦ Θεοκυῆτορ.

Δείξον τὴν σὴν φιλάνθρωπίαν, ἡ γεννήσασα φιλάνθρωπον
Δεσπότην, ἐπ' ἐμοὶ τῷ πτωχῷ, καὶ ὄντως ἀπανθρώπῳ, καὶ
φιλανθρώπως οἶκτειρον, τὴν ἐμὴν μισανθρωπίαν.

Τοῦ Ἀγίου, Εἰρμός ὁ αὐτός.

Εχων τὴν μνήμην τοῦ θανάτου, καὶ τὴν τήρησιν ὁ δίκαιος κατεῖχε, τῶν Θεοῦ ἐντολῶν, δι' ὧν καὶ ἐδοξάσθη, ὡς ἀγαθὸς φιλόπτωχος, ὡς χρηστὸς καὶ ἐλεήμων.

Ολως ὑψώθη πρὸς τὰ ἄνω, ὡς κυπάρισσος ὡς φλόξ καμινιαῖα, καὶ τὸν νοῦν ἐλλαμφθεῖς, ὡς ἄλλος ὑποφήτης, τὰ μέλλοντα ἐξέθετο, τοῖς τοκεῦσιν αὐτοῦ πάντα.

Ινα τὴν δόξαν τῶν Δικαίων, μνημονεύσῃ ὁ Κύριος τοῖς οὔσι, μετὰ σοῦ φωτεινόν, τὸ εἶδος ἀπεφάνθη, τοῦ σοῦ προσώπου Ἀγιε, καὶ χαρίεν ἐν τῷ τέλει.

Δόξα.

Εύνοικος πέλων τοῖς Ἀγίοις, σὺν αὐτοῖς τῷ Θεῷ μὴ παύσῃ τοῦ πρεσβεύειν, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν σοῦ ἐπιτελούντων, τὸ ἱερὸν μνημόσυνον, ᾧ Φιλάρετε τρισμάκαρ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ολως ὑπάρχεις φωτοφόρος, φῶς τὸ ἄδυτον Παρθένε δεξαμένη, καὶ φωτίζεις αἰεὶ, τοὺς πίστει σοι δοῶντας· εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβασία.

Οἱ παῖδες εὐσεβεῖα συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἐστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

ᾠδὴ η΄. Ὁ Εἰσμός.

» **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. (Δίς)

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὡς τεκοῦσα, εὐσεβῶς ὑμνοῦμεν σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιασαι Δέσποινα ἀγαθὴ τῆς ψυχῆς μου, τὰ δεινὰ τραύματα καὶ τὰ ἔλκη, ἵνα σὲ δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωραιοτάτην ἐν γυναιξὶν εὗρηκώς σε, ὁ ὥραϊος κάλλει Θεοτόκε, σοῦ τὴν παναγίαν, κατώκησε γαστέρα.

Παγωγῆς με καὶ προνομῆς Θεομήτορ, ἐξελοῦ καὶ νόσων καὶ κινδύνων, ἵνα σὲ δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου, Εἰσμός ὁ αὐτός.

Φοβερὸς τοῖς ἐχθροῖς καὶ θαυμαστὸς τοῖς πᾶσι, ἀνεδείχθης **Φ**ιλάρετε τρισμάκαρ, ὅθεν καὶ δοξάζεις, τὸν Κύριον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ικανώσας σαυτὸν σοφὴ τοῖς θείοις ἔργοις, προθεσπίζεις τὴν **Ε**ξοδὸν σου πᾶσι, δι' ἧς ἐδοξάσθης, ὡς Μωϋσῆς τὸ πάλαι.

Παμπρυνθεὶς τῇ μορφῇ τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ, παρατίθῃσιν ὁ **Α**χρηστὸς τοῖς ἔργοις, ὅθεν καὶ δοξάζει, τὸν Κύριον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ανηγορεύθης φωστήρ οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ τοῦ **Α**τὰ πάντα προορῶντος, ᾧ καὶ νῦν πρεσβεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σὲ τιμώντων.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Αναρχε Πάτερ Υἱὲ καὶ Θεῖον Πνεῦμα, ἡ ἐν Μονάδι Τριάς
προσκυνουμένη, τοὺς σὲ προσκυνοῦντας, οἰκτείρησον καὶ
σῶσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ητῶν Ἀγγέλων σὺ τὸν Δεσπότην τεκοῦσα, καὶ ἀνθρώπων
σῶσον με Παρθένε, δοῦλον γεγονότα, τοῖς δαίμοσιν ἀθλίως.

Καταβασία.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύ-
πον· οὐ γάρ οὗς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὥς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεό-
τητος, Παρθένου ἦν ὑπέδυνηδύν· διὸ ἀννυνοῦντες ἀναμέλψω-
μεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι
» **Π**αρθένε ἄγνή, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνον-
» **τες. (Δίς)**

Πλάσθητι Σωτήρ μου, πᾶσι τοῖς τιμῶσι, τὴν ὑπερένδοξον
ᾧ ὄντως Μητέρα σου, καὶ Παραδείσου τῆς δόξης, δεῖξον οἰκή-
τορας.

Ω Δέσποινα Παρθένε, τὴν ἐσκοτισμένην, ταῖς ἁμαρτίαις ψυχὴν
μου καταύγασον, τὴν εὐτελεῖς ἱκεσίαν, προσδεξαμένη μου.

Ανύψωσον τὸ κέρας, τὸ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τοῖς πιστοῖς κατ'
ἐχθρῶν δὲ παράσχου ἰσχύν, καὶ βασιλέων τὰ σκῆπτρα,
Ἄγνή κραταίωσον.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον· οὐρανὸν τὸ σπήλαιον· θρόνον χειρουδικόν, τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἑξαποστειλάριον.
Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε.

Αγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, ὁ μελωδὸς ἐν Πνεύματι θείῳ
ἀκράζει· μεθ' ὧν συναγαλλόμενος ἰκέτευε, Χριστῷ τῷ σὲ δο-
ξάσαντι, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων, Φιλάρετε σοῦ τὴν μνήμην.

Ἑτερον, ὅμοιον.

Τὸν τρόπον τὸν φιλόθεον σοῦ ὀλέσαι, καὶ ἄραι ὁ παμπόνη-
τρος ἐπειρᾶτο, τὴν αἵτησιν ἐξ ὕψους κομισάμενος, ἀλλ' ἥττη-
θεὶς ἠφάνισται, ἄλλον Ἰωβ εὕρηκώς σε, καὶ Ἀβραὰμ θεηγόρε.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θεὸν σαρκὶ ὃν ἔτεκες ἐκδυσώπει, Πανύμνητε Θεόνυμφε ὡς
Υἱόν σου, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πίστει ἐκβοώντων σοι, ὡς Θεοῦ
Ἀρχάγγελος· Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη, καὶ Θεοτόκε Μαρία.

Εἰς τοὺς Αἶνους,
ἱστῶμεν Στίχους δ'
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'.
Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ θεόφρον Φιλάρετε, τῆς ἀρετῆς ἐραστής, γεγονώς
ᾧφθης ἅπασι, δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, διανέμων τοῖς χρή-
ζουσι, τοῖς ἐνδεέσιν ἄρτον σου δέδωκας, ἠλέεις πάντας ὡς
συμπαθέστατος· ὅθεν τελοῦμεν σου, ᾧδαῖς νῦν χαίροντες, πα-

Ωδὴν σοι τελευταίαν, πρώτην τε καὶ μέσην, τοῦ Ἀρχαγγέ-
λου τὸ χαῖρε προσάγω Σεμνή, σοὶ γὰρ κατάλληλον ἄλλην,
εὐρεῖν οὐ δύναμαι.

Τοῦ Ἀγίου, Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ρυσθῆναι με παισμάτων, πρέσβευε ἐν τάχει, ὁ σὺν Ἀγίοις ἀεὶ
ἀγαλλόμενος, τὸν σὲ τιμῶντα τρισμάκαρ, καὶ μεγαλύνοντα.

Επέστης τῷ Δεσπότη, μεταστάς τοῦ βίου, λελαμπρυσμένος θε-
όφρον Φιλάρετε, καὶ κατοπτεύεις σὺ μάκαρ, τοὺς μεγαλύ-
νοντας.

Τοὺς πόθῳ σοῦ τελοῦντας, μνήμην σου τὴν θείαν, τῆς τῶν Δι-
καίων μερίδος ἰκέτευε, τὸν Κύριον θεόφρον, ἀξιωθῆναι
ἡμᾶς.

Ο Κύριος τῆς δόξης, σοῦ ἀντιδοξάζει, τοὺς ὑμνητὰς ταῖς λιταῖς
σου Φιλάρετε, πρὸς τὸν αὐτὸν θεοῤῥῆμον, ὁ μεγαλύνας σε.

Δόξα.

Νοῦν Λόγον τε καὶ Πνεῦμα, σὲ Τριάς καλοῦσι, συμβολικῶς
τὸν Πατέρα καὶ Πνεῦμα Υἱόν, οἱ εὐσεβῶς προσκυνοῦντες,
καὶ μεγαλύνοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ιδεῖν Χριστοῦ τὸ κάλλος, ὄντως τὸ ὠραῖον, καὶ τῆς γλυκείας
ἀκτῖνος καὶ αἵγλης αὐτοῦ, κατατρουφῆσαι με Δέσποινα, κα-
ταξίωσον.

Καταβασία.

*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν
ἄνω στρατευμάτων.*

νευλαβῶς, τὴν ἡμᾶς εὐφραίνουσας, μνήμην πανόλβιε.

Ελεον θεῖον ἀρύσασθε, ὡς ἐκ πηγῆς προϊόν, Φιλαρέτου τοῦ μάκαρος, τοῦ καὶ ἐλεήμονος, ἐκ σοροῦ τῶν λειψάνων αὐτοῦ, καὶ τῷ τῶν ὅλων Θεῷ βοήσατε· ὁ ἐν Ἀγίοις σου θαυμαζόμενος, τούτου δεήσεσι, σῶσον ἡμᾶς Κύριε, ὡς ἀγαθός, πόθῳ ἐορτάζοντας, αὐτοῦ τὴν κοίμησιν.

Παν φιλεόρτων σύστημα, ἄνθη ἐπαίνων θερμῶς, ἐκ λειμώνων συλλέξαντες, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἁσματόπνοον στέφανον, τῷ Φιλαρέτῳ καὶ ἐλεήμονι, μετ' εὐφροσύνης ἀφοσιώσωμεν, ᾧ συμπαθέστατε, πρὸς αὐτὸν κραυγάζοντες, πρὸς τὸν Χριστόν, πάντοτε ἱκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τεῦτε γηγενεῖς ἐν ἁσμασι, τὴν ἱερὰν καὶ σεπτὴν, Φιλαρέτου τοῦ μάκαρος, ἐορτὴν τὴν εὐσημον, εὐλαβῶς ἐκτελέσωμεν· οὗτος γὰρ ὄντως, θείας ἐλλάμπεως, κατηξιώθη διὰ τὸ ἔλεος, ὅπερ ἐποίησε, καὶ πτωχοῖς ἐπήρκεσεν, οἷα πιστός, οἰκονόμος οὗπερ νῦν, μνήμην γεραίρομεν.

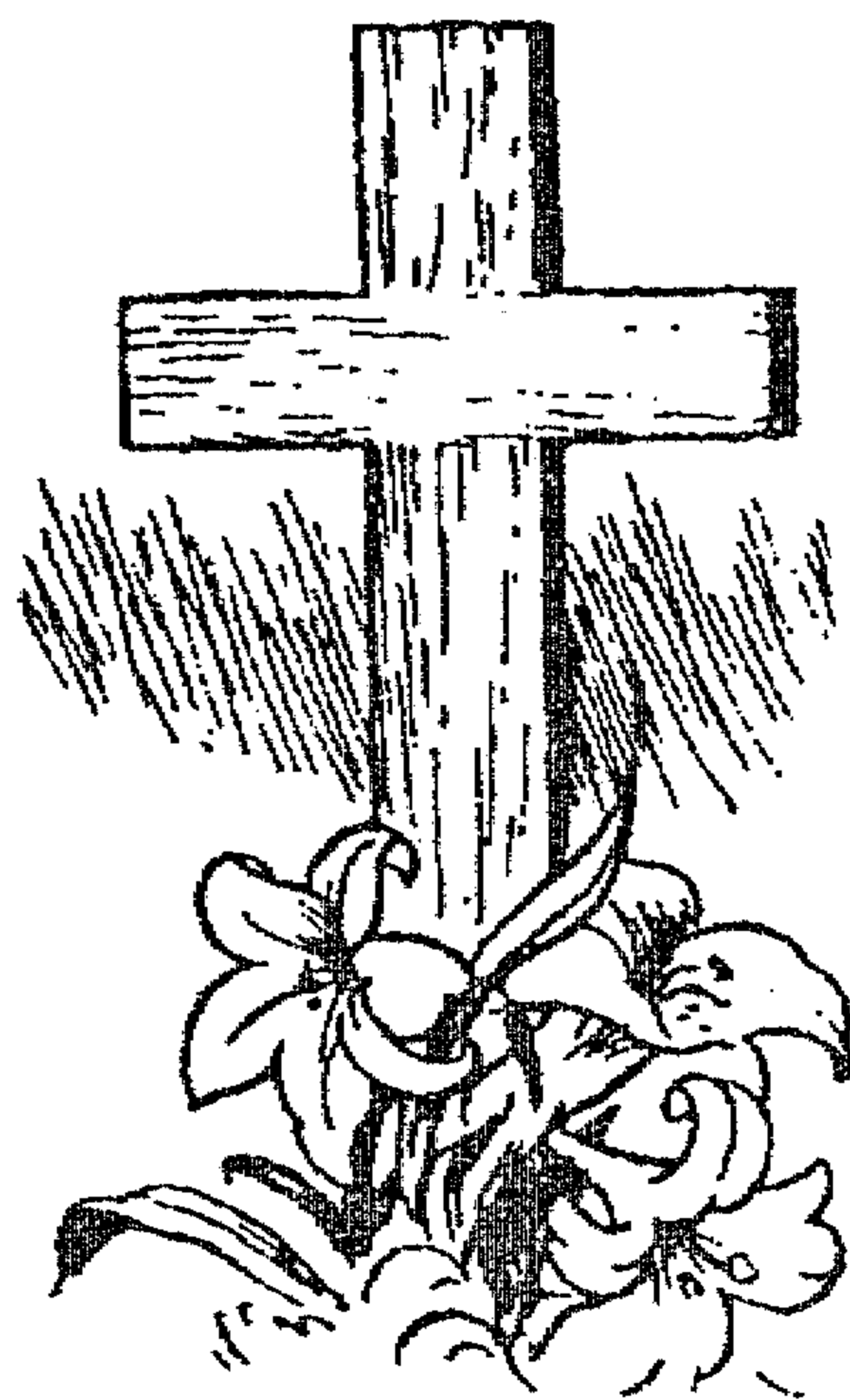
Δόξα. ᾠχος πλ. δ'.

Αγάλλεται σήμερον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, λαμπруνομένη τῇ χάριτι, καὶ πιστῶς πανηγυρίζει, τῶν φιλεόρτων τὰ συστήματα, ἐπὶ τῇ μνήμῃ Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος, καὶ δοξάζει Χριστόν, τὸν δι' αὐτοῦ δοξασθέντα· οὗτος γὰρ ὁ ἀείμνηστος, ἀφειδῶς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ, χερσὶ πενήτων διένειμε, πτωχοῖς καὶ ἐνδεέσιν ἐπαρκέσας· διὸ ἐδέξατο αὐτὸν ἡ οὐράνιος κληρουχία, πρὸς πλάτος τοῦ Παραδείσου ἀγαλλόμενον, καὶ τῆς τελείας ἐν οὐρανοῖς, τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύσεως ἡξίωται· ἥς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεὸς καταξίωσον, εὐχαῖς αὐτοῦ, διὰ τὸ μέγα σου καὶ πλούσιον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ἦχος ὁ αὐτός.

Υπόδεξαι, Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· Φῶς γὰρ τὸ
Ἰάδυτον, ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἤκει. " Ἀγγελοι θαυμάσατε ἐν
οὐρανῷ, ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος,
τὸ τρισσόκλεον δῶρον προσκομίσατε· Ποιμένες ἀγραυλοῦντες,
τὸν τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε· πᾶσα πνοή, αἰνεσάτω τὸν
Παντουργέτην.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, καὶ εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς ἡ γ' καὶ ζ' ᾠδὴ τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'.
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Εὐ πλουτῶν εὐάρεστος, καὶ ἀπορῶν Θεῷ γέγονας, σὺ ἔτι ζῶν, καὶ μετὰ τὸ τέλος, ἐδοξάσθης Φιλάρετε.

Ισὴν τὴν ἐπίδοσιν, καὶ ἀπορῶν ὡς καὶ εὐπορος, ἔχων Σοφέ, ὑπὲρ τῆς προτέρας, ἡξιώθης ἐφέσεως.

Μέγας ἐγνωρίζετο, ὁ Ἀβραὰμ ὡς φιλόξενος, σὺ δὲ αὐτόν, μιμηθεὶς οὐχ ἥττον, ἐγνωρίσθης Φιλάρετε.

Θεοτοκίον.

Κοίμησον τὸν τάραχον, τῆς συνεχούσης με Δέσποινα, νῦν χαλεπῆς, νόσου καὶ παισμάτων, καὶ παθῶν ἐλευθέρωσον.

ᾠδὴ ζ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νενίκηκας, τὸ γεῶδες φρόνημα, καὶ ἀπέξεσας σαρκὸς τὰς Ἀκάνθας, τὴν δὲ ψυχὴν, ὡς χιόνα λευκάνας, τῶν ἐντολῶν

τῇ τηρήσει παρέστησας, ὁλόφωτον τῷ Ποιητῇ, ἀξιάγαστε πά-
τερ Φιλάρετε.

Φυνέχαιρε, σὺν τοῖς τέκνοις βλέπουσα, ἡ ὁμόζυγος αὐτοῦ
καὶ ἐβόα· ὄντως ὀρθαί, αἱ προῤῥήσεις σου πᾶσαι, καὶ θαυ-
μαστός σου ὁ τρόπος μακάριε, τὰ μέλλοντα γὰρ προῖδών, τὰ
παρόντα παρείδες καὶ πρώτιστα.

Δόξα.

Θεότητος, τρία σέβω πρόσωπα, καὶ τιμῶ μίαν οὐσίαν καὶ φύ-
σιν, διαιρετῶς μὲν, τὸν Πατέρα καὶ Πνεῦμα, καὶ τὸν Υἱὸν
τὴν Τρισήλιον ἔνωσιν, πιστεύω δὲ καὶ προσκυνῶ, ἐν Μονάδι
Τριάδα ὁμότιμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πώμενος, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, τὴν ἀρχαία παραβάσει
φθαρεῖσαν, δίχα φθορᾶς, νέον τίκτεται βρέφος, καὶ σοῦ ἐν
κόλποις ὡς θρόνῳ καθέζεται, Ἀνύμφευτε τῆς πατρικῆς, μὴ
ἐκστάς συνεδρίας θεότητι.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὸν πλοῦτον διένειμας, σοῦ ταῖς πενήτων χερσί, καὶ πλοῦτον
ἐφείλκυσας, τῶν ἀρετῶν σεαυτῷ, Φιλάρετε ἔνδοξε· ὅθεν
ἀντεδοξάσθης, ἔτι ζῶν καὶ ἐν πόλῳ, κληρὸν ἐπαπολαύσας, τὴν
οὐράνιον δόξαν, ἧς τύχοιμεν εὐχαῖς σου πρὸς Θεόν, οἱ σοῦ τὴν
μνήμην δοξάζοντες ἅγιε.

Ἕτερον Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πλουτον ἄσυλον, μάκαρ ἐκτήσω, διὰ πρόσκαιρον, ὃν περ εἰς
χεῖρας, τῶν δεομένων Φιλάρετε ἔνειμας· τὸν γὰρ Θεὸν καὶ
πλησίον ἠγάπησας, ὅθεν καὶ κλῆρον οὐράνιον εἵληφας, πάτερ
ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τοῦ Ἰωβ ἐκμιμητὴν καὶ ὁμοιότροπον, καὶ ἐν ἁγίοις θαυ-
μαστὸν θεῖον Φιλάρετον, εὐφημήσωμεν ὥς μέγιστον ἁρι-
στέα· τὸν τὴν πρᾶξιν ὥς τῇ κλήσει συναρμόσαντα, καὶ τὸν βέ-
βηλον ἐχθρὸν κατατροπώσαντα, τούτῳ κράζοντες· Χαίροις πά-
τερ τρισόλβιε.

Ἀπόστολον, ζήτει τῇ ιβ' τοῦ Νοεμβρίου Μηνός.
Εὐαγγέλιον, ζήτει τῇ ιδ' τοῦ Ἰανουαρίου Μηνός.

Κοινωνικόν.
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Μεγαλυνάρια.

Αρετῆς ὁ φίλος καὶ τῶν πτωχῶν, ἐλεημοσύνης, ὁ ἐπώνυμος
προσκληθεὶς, ὁ πενήτων θρέψας, πληθὺν ἀνευφημείσθω,
Φιλάρετος ὁ θεῖος, καὶ συμπαθέστατος.

Χαίροις τῶν πενήτων ὁ προμηθεύς, καὶ τῶν δυστυχούντων,
ἀντιλήπτωρ καὶ βοηθός, χαίροις ὁ ἐν οἴκῳ, τὸν Λόγον θε-
ραπεύσας, Φιλάρετε τρισμάκαρ, δικαίων σύσκηνε.

Ἐκλογή τοῦ Ἀγίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος.

Ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Ἀλληλούϊα.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα”. Χαίροις ὁ τῆς εὐποιΐας ἐραστῆς, ὁ τὴν προᾶξιν εἰς θεωρίας ἐπίδασιν θέμενος. Μακάριε Φιλάρετε. Ἀλληλούϊα.

Πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην”. Χαίροις ὁ ἐν ἐλεημοσύναις καὶ οἰκτιρμοῖς πενήτων, τὸν βίον ἀνύσας ἅπαντα. Ἀρετῆς φίλε γνήσιε Φιλάρετε. Ἀλληλούϊα.

Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ”. Χαίροις ὁ τὰ οὐράνια ποθήσας ἀγαθὰ καὶ τὰ ἐπίγεια ὥς μάταια καταφρονήσας. Πάνσοφε Φιλάρετε. Ἀλληλούϊα.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐλπιδεῖ ἐπ’ αὐτόν”. Χαίροις ὁ προΐδων τὰ μέλλοντα καὶ τὰ παρόντα ὡς φθαρτὰ παριδών. Ἀξιόγαστε Φιλάρετε. Ἀλληλούϊα.

Θτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον Κύριε· δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν”. Χαίροις ὁ τοὺς πάντας ἐλεῶν καὶ ὑπὸ τοῦ Παντεπόπτου Θεοῦ ἐλεηθείς. Θεοδόξαστε Φιλάρετε. Ἀλληλούϊα.

Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος”. Χαίροις ὁ φυλάξας σεαυτὸν ἀλώβητον ἀπὸ τῆς δόξης τῆς κενῆς τοῦ πλούτου. Τῆς ἐλεημοσύνης ἐπώνυμε Φιλάρετε. Ἀλληλούϊα.

Ελεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος, χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κτενῶν”. Χαίροις ὁ τῶν ἐνδεῶν καὶ πενήτων φιλόστοργος πατήρ, ὁ χαριζόμενος αὐτοῖς ἀφθόνως τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δοθέντα σοι ἀγαθὰ. Θεσπέσιε Φιλάρετε. Ἀλληλούϊα.

Ο λην τὴν ἡμέραν ἔλεεῖ καὶ δανείζει ὁ δίκαιος, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται”. Χαίροις ὁ ἐν συμπαθείᾳ πολλῇ τοῖς πενομένοις πλουτισμὸς γενόμενος. Τρισμάκαρ Φιλάρετε. Ἀλληλούϊα.

Ε σκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος”. Χαίροις ὁ τῶν βροτῶν τὰς χρείας θεραπεύων, ὁ καὶ συνόμιλος τοῖς Ἀγγέλοις φανείς. Ἀξιύμνητε Φιλάρετε. Ἀλληλούϊα.

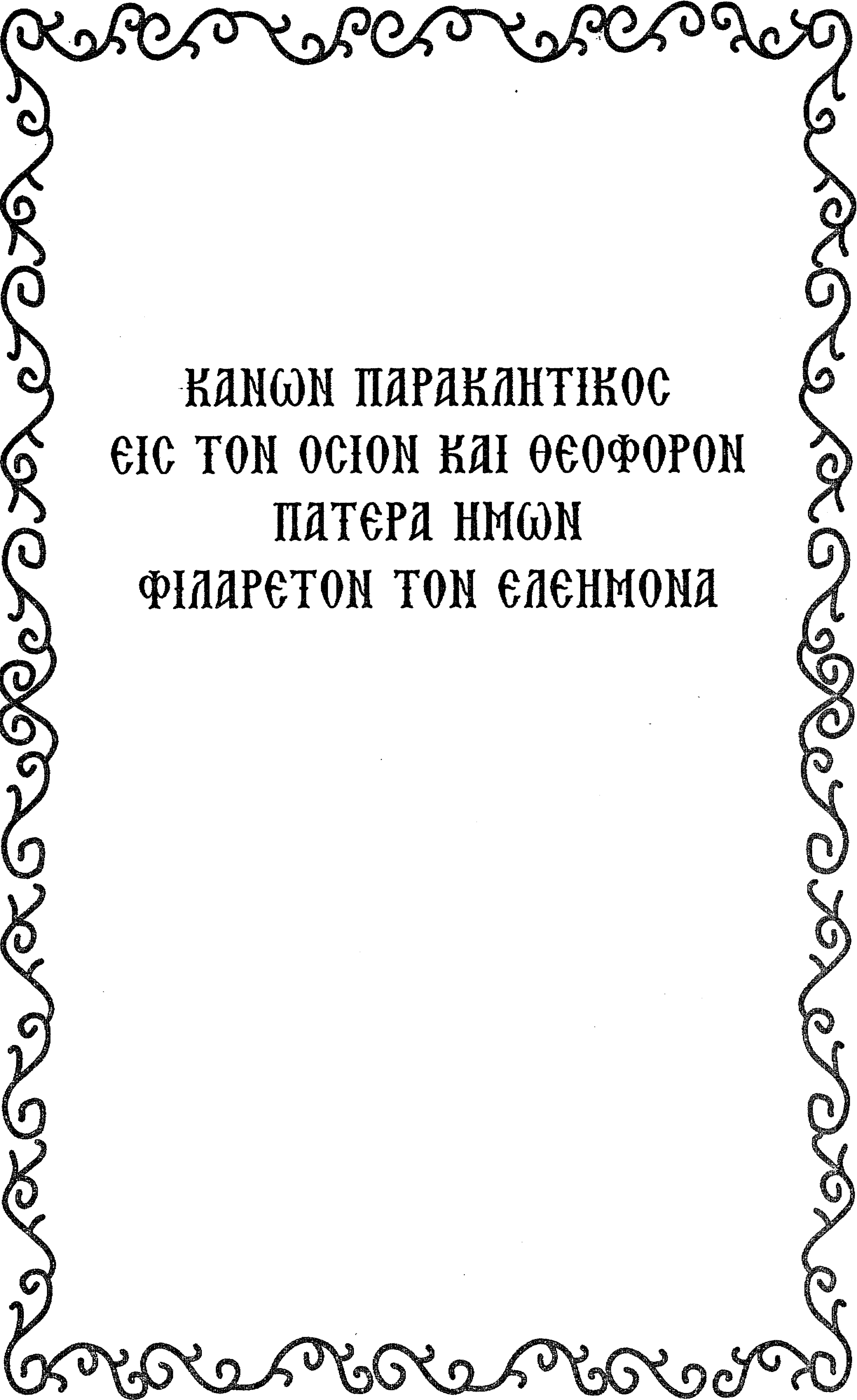
Φ ὡς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη”. Χαίροις ὁ τὸν πλησίον ὡς σεαυτὸν ἀγαπήσας καὶ ὑπὸ τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ ἀγαπηθείς. Θεομακάριστε Φιλάρετε. Ἀλληλούϊα.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται”. Χαίροις ὁ ἐκ φιλαλληλίας, σεαυτοῦ, συζύγου, τέκνων καὶ οἰκείων μὴ φεισάμενος. Φιλοικτίρμον Φιλάρετε. Ἀλληλούϊα.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;”. Χαίροις ὁ τὸν Ἀβραάμ μιμησάμενος καὶ τοῖς πτωχοῖς δαψιλῇ χορηγία ἐπαρκέσας. Παμμάκαρ Φιλάρετε. Ἀλληλούϊα.

Ο τι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου”. Χαίροις ὁ τοῦ Ἰὼβ ἐκμιμητῆς, ὁ ὑπομείνας γενναίως τὸν πειράζοντα καὶ τοῦτον θείᾳ ἀρωγῇ κατατροπώσας. Τρισόλβιε Φιλάρετε. Ἀλληλούϊα.

Ε κέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρῶύσατο αὐτούς”. Χαίροις ὁ τὴν πτωχείαν ὑποφέρων ἐν τῇ ἐλπίδι τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Ἀξιέραστε Φιλάρετε. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ
ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΦΙΛΑΡΕΤΟΝ ΤΟΝ ΕΛΕΗΜΟΝΑ

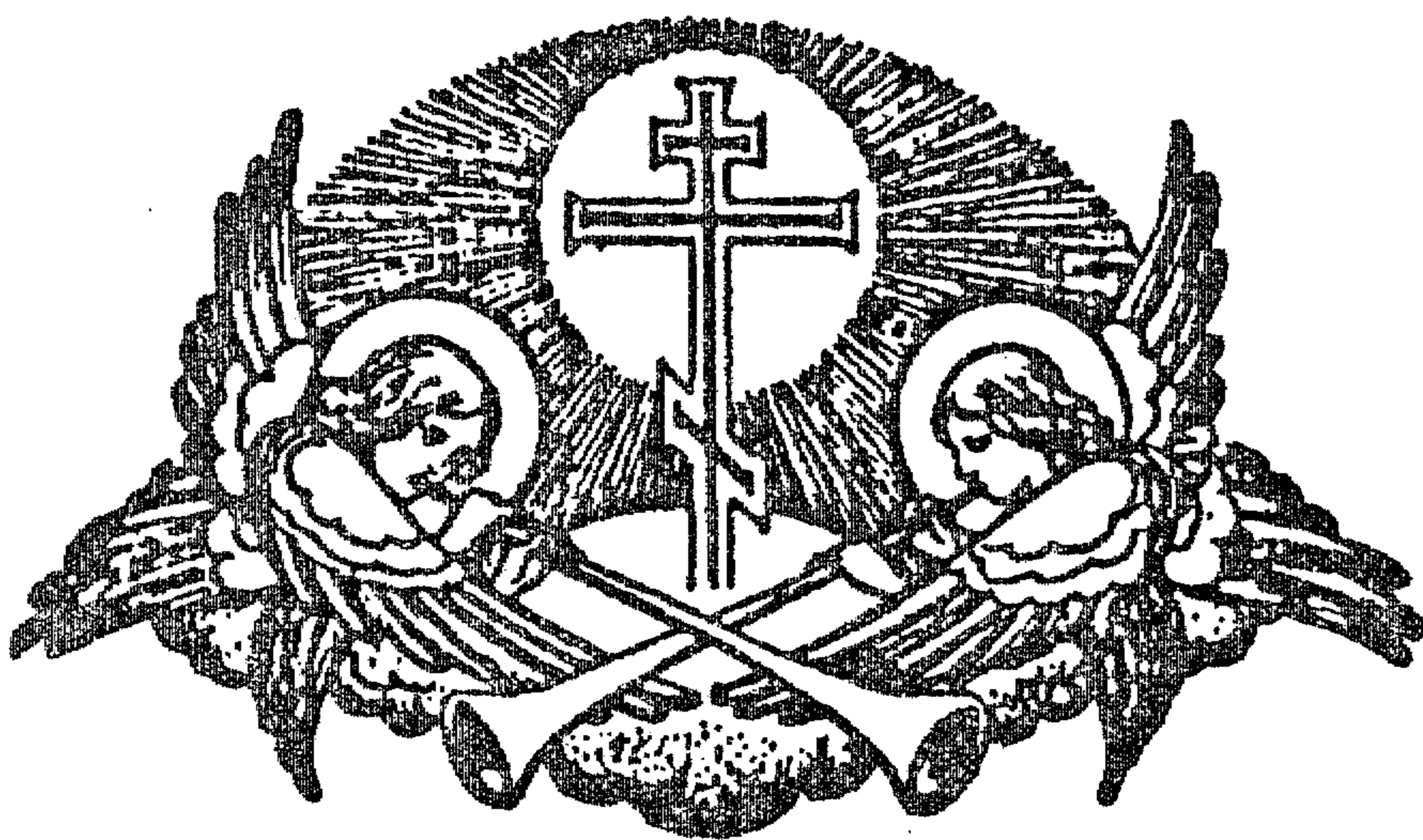
Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ". Χαίροις ὁ ἀνελθὼν ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα λάμπη πᾶσι τὰ ἔργα σου εἰς τὸν αἰῶνα. ᾠοί-
διμε Φιλάρετε. Ἀλληλούϊα.

Επίστρεψον ψυχὴ μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ σε". Χαίροις ὁ τὴν ἔξοδον ἐκ τοῦ κόσμου τού-
του προθεσπίσας καὶ μετ' αὐτὴν ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν Δικαίων εἰσελθὼν. Θεόφρον Φιλάρετε. Ἀλληλούϊα.

Δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν· Δεξιὰ Κυρίου ὕψωσε με".
Χαίροις ὁ τοῖς τιμῶσι σε εὐλαβῶς, τὰς δεήσεις προφθάνων
καὶ τὰς αἰτήσεις ἐκπληρῶν. Ἐνδοξε Φιλάρετε. Ἀλληλούϊα.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος". Χαίροις ὁ τοῖς
ἀσπαζομένοις σὴν Τιμίαν Κάραν, ἰάσεις ποικίλας ψυχῶν τε
καὶ σωμάτων παρέχων. Δίκαιε Φιλάρετε. Ἀλληλούϊα.

ᾠ. Φ.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΦΙΛΑΡΕΤΟΝ ΤΟΝ ΕΛΕΗΜΟΝΑ

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ “Κύριε εἰσάκουσον”, μεθ’ ὃ τὸ
“Θεὸς Κύριος”, ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς:

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἀρετῆς τὸν ζηλωτὴν καὶ ἀγάπης
πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὸν πέλας τὸν μύστην,
Φιλάρετον, τιμήσωμεν πιστοὶ ἐκτενῶς
κράζοντες· γεώργησον προσευχῆς σου ἀρότρῳ
τὰς ἀνίκμους, ὅσιε, ἐξ ἀγάπης καρδίας
ἡμῶν βλαστῆσαι στάχυν ἀκραιφνοῦς
πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης πολύφορον.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ὑσιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι.

Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστατο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρῶύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων;
Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
“ΦΙΛΟΝ ΑΡΕΤΗΣ ΑΝΑΔΕΙΞΟΝ ΜΕ, ΦΙΛΑΡΕΤΕ. Χ. Μ.”

ᾠδὴ α΄. ᾠχὸς πλ. δ΄. Ὑμνὸν διοδεύσας.

Φιλεῖν με τὰ ἄρῶευστα ἀγαθὰ
ἀξίωσον, πάτερ,
τὸν τιμῶντα σε εὐλαβῶς
καὶ φεύγειν με πάντα τὰ γεώδη,
φιλευσπλαγχνίας ἀκρότης, Φιλάρετε.

Κάνωσον, ὅσιε, τοὺς πιστῶς
σε ἀνευφημοῦντας
διοδεῦσαι τῶν ἀρετῶν
ὁδὸν τὴν στενὴν καὶ τεθλιμμένην,
ἥνπερ διώδευσας χαίρων, Φιλάρετε.

Πειμῶνος παντέρπνου ἐν οὐρανοῖς
ἀξίωσον πάντας
ἀπολαῦσαι σοὺς ὑμνητάς,
Φιλάρετε, ὧν νῦν ἀπολαύεις
ὡς τῆς διπλῆς ἀγαπήσεως ἔκτυπον.

Θεοτοκίον

Εδήγησον, Μῆτερ, πρὸς τὰς νομὰς
τῆς θείας σου δόξης
Φιλαρέτου σεπταῖς λιταῖς
τοὺς σπεύδοντας σὴ ἀκαταισχύντῳ

ἰσχύϊ πάντοτε δούλους σου, Δέσποινα.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Νίκης εἵληφας στέφος
ὥς σεαυτὸν ἅπαντας,
ὅσιε, φιλῶν τοὺς ἀνθρώπους,
πάτερ Φιλάρετε·
διὸ καὶ χάριν εὐρὼν
παρὰ Θεοῦ ἱκετεύεις
νῦν Αὐτὸν ἀγάπης με
πλῆσαι πρὸς πάσχοντας.

Απὸ πάσης ἀνάγκης
καὶ συμφορῶν λύτρωσαι
τοὺς ἀσπαζομένους ἐν πόθῳ
κάραν τὴν θείαν σου
ἐν τῇ ἁγία μονῇ
τῆς Λαύρας ἐν Καλαβρύτοις,
συμπαθείας σκὴνωμα
κόσμου, Φιλάρετε.

Ράβδῳ σῆς προστασίας
τὸν καθ' ἡμᾶς λέοντος
δίκην ὠρυόμενον πλάνον,
μάκαρ Φιλάρετε,
σύντριψον τάχος ἐχθρόν,
ὃ τὰς αὐτοῦ πανουργίας
λύσας τῇ πρὸς πένητας
πάντας ἀγάπῃ σου.

Θεοτοκίον

Επισκίασον, Μῆτερ
τοῦ Λυτρωτοῦ, πάντα γνε,

σὲ τοὺς μεγαλύνοντας πόθῳ
καὶ καταφεύγοντας
ἐν τοῖς τοῦ θείου δεινοῖς
ταῖς ῥυστικάῃς σου πρεσβείαις
πρὸς τὸν πανευῖλατον
ἄχραντον Τόκον σου.

Ἀνάδειξον,
Ἀπρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης ἡμᾶς πυξία,
ἐλεήμονος βιοτῆς ἀείφωτον πύρσευμα,
Φιλάρετε, πάτερ πνευματοφόρε.

Ἐπίβλεψον,
Ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Ἐλέους πηγὴ πολυῤῥυτε, Φιλάρετε,
ὁ πλοῦτον σοφῶς τὸν σὸν σκορπίσας πένησι
καὶ ἐν πόλῳ ἄσυλον
ὁ θησαυρίσας πλοῦτον, ἱκέτευε
Χριστὸν ἀγάπης κρείττονος ἡμᾶς
σοὺς πρόσφυγας δεῖξαι θησαυρίσματα.

Ὦδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Τῆς ἀγάπης, Φιλάρετε,
Ἐποφθεῖς ἀκρότης πτωχοῖς συνέπασχες
καὶ πλουσίαν χάριν εἵληφας
ὑπὲρ τῶν πτωχῶν πρεσβεύειν πάντοτε.

Ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις
Ἡ τῶν ἐμπεριστάτων, σοφὲ Φιλάρετε,
σῶσον πάντας τοὺς τιμῶντας σε
καὶ τοὺς θλιβομένους παραμύθησον.

Ὑσχεθέντες, Φιλάρετε,
Ὑ πειρασμῶν τῷ πλήθει ἀναβοῶμεν σοι·
ἐξελέσθαι τοὺς τιμῶντας σε
σπεῦσον ἁμαρτίας πάσης, ὅσιε.

Θεοτοκίον

Ἀ γλαΐας σου, Δέσποινα,
Ἀ ταῖς φωτοβολίαις ψυχῆς μου ζόφωσιν
λῦσον, ἵνα φῶς τὸ ἄστεκτον
σοῦ Υἱοῦ κατίδω, Ἡλιόμορφε.

Ῥδὴ εἴ. **Φώτισον ἡμᾶς.**

Νεύσας τῶν πτωχῶν
Ν παρακλήσεσιν ἐσκόρπισας
σὴν οὐσίαν τούτοις ἅπασιν ἡμῖν
ἐκδιδάσκων σὲ μιμήσασθαι, Φιλάρετε.

Ἀνωθεν ἡμῖν
Ἀ τοῖς ἱκέταις σου κατάπεμψον
τὴν σὴν χάριν, ὃ τὰς χρείας τῶν βροτῶν
θεραπεύσας ἀκλινῶς, σεπτὲ Φιλάρετε.

Δόξης οὐρανῶν
Δ κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον
τοὺς αἰτοῦντας τὴν θερμὴν σου ἄρωγὴν,
ἰσαγγέλου βιοτῆς κανών, Φιλάρετε.

Θεοτοκίον

Εξεις πονηράς,
Μητροπάρθενε, θανάτωσον
τὰς οἰκτρῶς με τυραννούσας σαῖς εὐχαῖς
πρὸς Υἱόν σου καὶ Θεὸν τὸν ζωοπάροχον.

ᾠδὴ 5. Τὴν δέησιν.

Κέτευε τὸν Θεόν, Φιλάρετε,
τὴν συμπάθειαν πρὸς πέλας αὐξῆσαι
ἡμῶν, εὐσπλάγχνου καρδίας ἀκρότης,
πνευματοφόρε, δικαίων ἀκρώρεια,
καὶ ὡς ἡμᾶς αὐτοὺς βροτῶν
ἀγαπῆσαι τὸ πλήρωμα, ὅσιε.

Ζενίαν σου τίς βροτῶν δυνήσεται
ἐξυμνῆσαι, ὦ Φιλάρετε μάκαρ;
ὅτι πρὸς χάριν καμνόντων ἀνάγκας
τῶν σῶν οἰκείων παρέβλεπες, πάνσοφε,
καὶ ὡς οἰκείους τοὺς πτωχοὺς
ἐλογίζω, πεινῶντας καὶ στένοντας.

Οὐ παύω σου ἐξυμνεῖν τὸ ἄμετρον
φιλανθρώπου συμπαθείας, θεόφρον,
ἐξ ἧς σοφῶς ἐμφορούμενος χρείας
ἐμπεριστάτων ἐπλήρους, Φιλάρετε,
ἡμῶν μεσῖτα κραταιὲ
πρὸς τὸν μόνον εὐῖλατον Κύριον.

Θεοτοκίον

Νῦν χείρονος ἁμαρτίας κάθαρον,
καὶ ἀλάστορος βιαίας δουλείας
ἀναβοῶ σοι, τὸν σὲ ἀνυμνοῦντα

εἰς τοὺς αἰῶνας αἰώνων, πανύμνητε,
Θεογεννήτορ ἀγαθή,
τὸν ἄχρεϊον καὶ τλήμονα δοῦλον σου.

Ανάδειξον,
πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης ἡμᾶς πυξία,
ἐλεήμονος βιοτῆς αἰείφωτον πύρσευμα,
Φιλάρετε, πάτερ πνευματοφόρε.

Αχραντε,
ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως,
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον,
ὥς ἔχουσα μητρικὴν παρῶρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τὸν συμπαθῇ καὶ ἐνάρετον μέλψωμεν
μελισταγῶς ἐλεήμονα ὅσιον,
σκορπίσαντα πλοῦτον τοῖς πένησι
καὶ ὄλβον σοφῶς θησαυρίσαντα
ἐν πόλῳ, Φιλάρετον μάκαρα.

Προκείμενον.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

**Στίχος: Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν
ὁ Κύριος.**

Εὐαγγέλιον· Ὅσιακόν.

**Δόξα. Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...**

Προσόμοιον.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον
τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλὴν ἀποθέμενοι.

Ἐπιδοωμένων σε
τοὺς στεναγμοὺς μὴ παρίδης
καὶ ψυχῆς τὰ δάκρυα,
ὅσιε Φιλάρετε,
συμπαθέστατε,
ἀρετῆς πρότυπον
καὶ διπλῆς ἀγάπης
θεοφώτιστον ἐκπύρσευμα,
ἀλλ' εἰς βοήθειαν
σπεῦσον τῶν πιστῶς προστρεχόντων σοι·
ταχὺς γὰρ πέλεις πάντοτε
ἀρωγὸς λιστῶν καὶ ἀντίληψις
τῶν ἐπιτελούντων
τὴν μνήμην σου εὐσχήμοσιν ὧδαῖς
καὶ προσκυνούντων τὴν κάραν σου
τὴν σεπτὴν καὶ πάντιμον.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μοχθηρίας ἀκαίρου,
ἐμπαθείας καὶ μίσους
ἡμᾶς ἀπάλλαξον,
Φιλάρετε, ἀγάπης
διπλῆς εἰκῶν καὶ βίου
φιλευσπλάγχνου κειμήλιον,
ἵνα καρδίας τῆς σῆς
ὑμνῶ τὴν καλωσύνην.

Εὐμενῇ παραστάτην
ἐν δειναῖς τρικυμίαις
τοῦ βίου εὕρομεν
σέ, πάτερ θεοφόρε,
Φιλάρετε, καὶ δότην
ἀγαθῶν πλουσιόδωρον·
διὸ ταῖς σαῖς πρὸς Θεὸν
προστρέχομεν πρεσβεΐαις.

Φύλαξ ἴσθι ἐν βίῳ
τῶν πιστῶς προστρεχόντων
τῇ ἀντιλήψει σου
καὶ κατασπαζομένων
τὴν πάντιμόν σου κάραν
τὴν ἰάσεων βλύζουσαν
παντοδαπῶν ὀχετούς,
Φιλάρετε τρισμάκαρ.

Θεοτοκίον

Πατήρ ἀσθενούντων,
Μητροπάρθενε Κόρη,
ἢ τὸν Παντάνακτα
κυήσασα ἀφράστως,
σοῖς δούλοις εὐρωστίαν
καὶ ὑγίειαν πόριζε,
ἀρρώστικῶν δὲ ἀχλὺν
ἐκδίωξον σῶ σθένει.

Ὡδὴ ἡ. Τὸν Βασιλέα.

Πάμπας ἐλέους
τοῦ σοῦ ἀκτῖσιν ἐν χώρα
Παφλαγόνων, Φιλάρετε, ἄστρον
γέγονας φωτίζον

ἡμῶν ψυχῆς τὰ σκότη.

Αρετηφόρε
καὶ εὐσυμπάθητε πάτερ,
μιμητὰς σῆς ἀφάτου ἀγάπης
δεῖξον τοὺς τιμῶντας,
Φιλάρετε, σὴν μνήμην.

Εύεσθαι πόνων
καὶ συμφορῶν ἐκδυσώπει
τὸν Χριστὸν σοὺς ἱκέτας, παμμάκαρ,
εὐσπλαγχνίας κέρας,
Φιλάρετε, καὶ βάθρον.

Θεοτοκίον

Επηρειῶν σε
τοῦ νοητοῦ καθαιρέτιν
νῦν ἐχθροῦ ἐπιστάμενοι, Μῆτερ,
κράζομέν σοι· ῥύου
ἡμᾶς αὐτοῦ κακίας.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Τῶν ἐνδεῶν προστάτα
καὶ τροφεῦ πενήτων,
μὴ ἀποστήσης σὸν ἄμετρον ἔλεος
ἀπὸ τῶν πίστει, Φιλάρετε, νῦν τιμώντων σε.

Επόμβριζε ὑψόθεν
ὑετὸν ἐλέους
σαῖς ἱκεσίαις πρὸς Κτίστην, Φιλάρετε,
ἐπὶ τοὺς πίστει προστρέχοντας τῇ σῇ χάριτι.

Χρηστότητος πυξίον
καὶ φιλανθρωπίας
λειμῶν τερπνὲ καὶ εὐῶδες, Φιλάρετε,
τὴν δυσωδίαν κακίας μου ἀποδίωξον.

Θεοτοκίον

Μαρία Θεοτόκε,
Κεχαριτωμένη,
ἀγάπης πλησον καρδίας τῶν δούλων σου
τῶν καθ' ἑκάστην σπευδόντων τῇ ἀντιλήψει σου.

”**Ἀξιόν ἐστι... καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.**

Χαίροις, ἐλεήμονος βιοτῆς
κέρας καὶ ἀγάπης
πρὸς πλησίον καὶ πρὸς Θεὸν
ἀκρεμών, ὁσίων,
Φιλάρετε, φαιδρότης
καὶ τῶν δικαίων πάντων
ἔμψυχον ἄγαλμα.

Πλουῦτον σου διένειμας τοῖς πτωχοῖς
ὀλοθύμως, πάτερ,
καὶ οὐσίαν τὴν σὴν σοφῶς
τοῖς ἐμπεριστάτοις
καὶ οὖσιν ἐν ἀνάγκαις,
Φιλάρετε, ἀγάπης
θείας ἐκτύπωμα.

Χαίροις, ἐλεῆμον καὶ συμπαθὲς
ῥοσιε, ὁ χρείας
θεραπεύσας τῶν γηγενῶν
τῶν τῇ ἀρωγῇ σου
τῇ θείᾳ προστρεξάντων,

Φιλάρετε, ἁγγέλων
θείων ὁμόζηλε.

Φλβον τιμαλφέστατον ἀληθῶς
κέκτηται σὴν κάραν
ἢ πανένδοξος καὶ λαμπρὰ
τῆς ἁγίας Λαύρας
μονὴ ἐν Καλαβρύτοις,
Φιλάρετε, τὴν θείαν
καὶ θαυματόβρυτον.

Φύλαττε ἀτρώτους καὶ ἁσινεῖς
τῶν βελῶν τοῦ πλάνου
σοὺς ἰκέτας, θεοφιλές
ὅσιε, καὶ πέμψον
ὑπόθεν τὴν εὐχὴν σου,
Φιλάρετε, τοῖς πίστει
ἀνευφημοῦσι σε.

Τοὺς ἀσπαζομένους σου τὴν σεπτὴν
καὶ ἁγίαν κάραν
σκέπε, ὅσιε, ἀκλινῶς
καὶ πρὸς συμπαθείας
ὁδοὺς τοὺς σοὺς ἰκέτας
κατεύθυνον, ἀγάπης
κλέος, Φιλάρετε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου
ποιήσατε πρεσβεΐαν
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν συγχαίροντα πᾶσιν ἀνθρώποις χαίρουσι
καὶ συλλυπούμενον οὓσιν ἐν ἀθυμίας πικρᾷ
ἐλεήμονα τιμήσωμεν Φιλάρετον·
τὸν φερωνύμως ἀρετῆς
ψυχοτρόφου ἐραστήν
ὑμνήσωμεν κατὰ χρέος
βοῶντες· δεῖξον ἀγάπης
ἡμᾶς λιταῖς σου βάθρα, ὅσιε.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς:

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

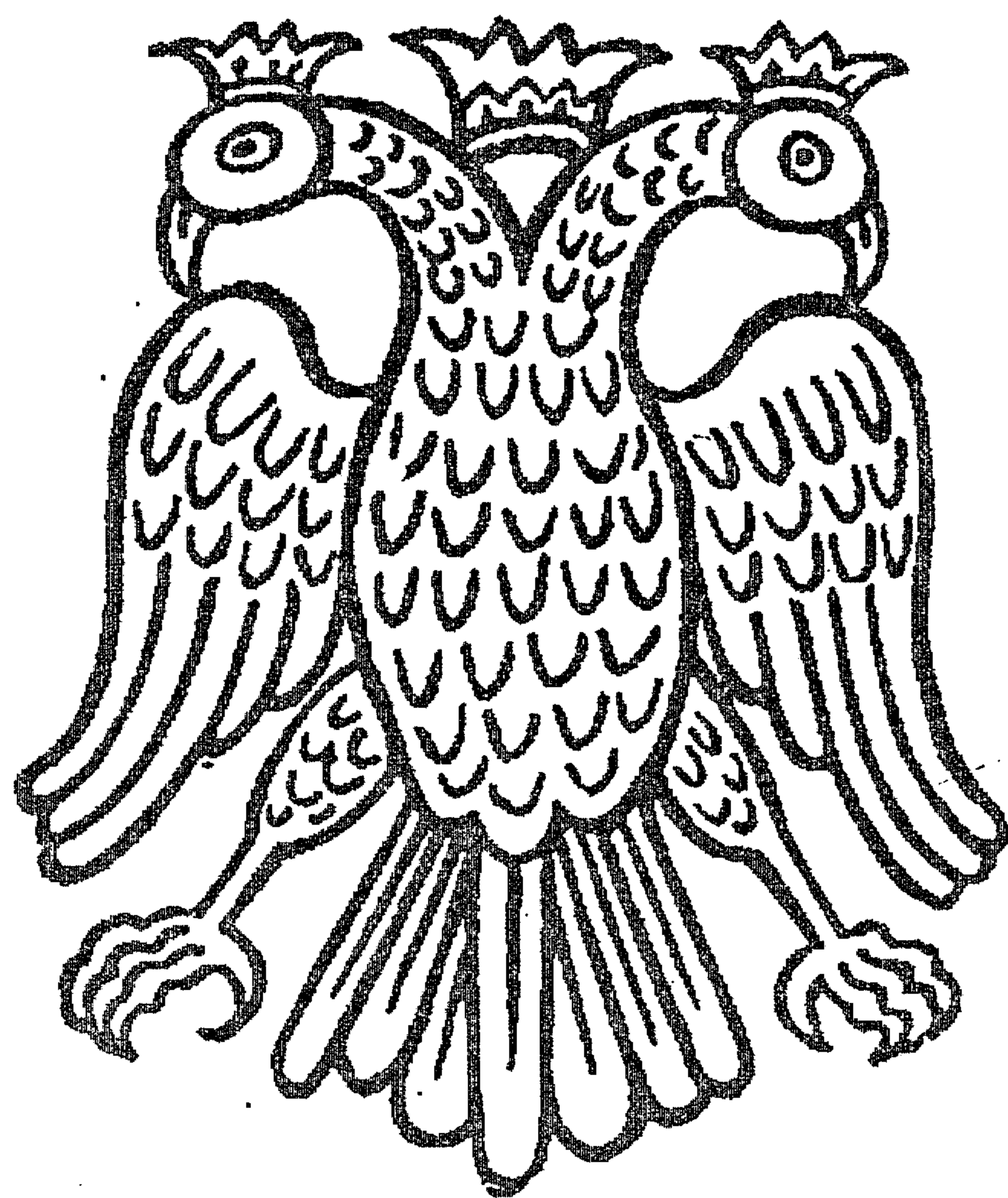
Ἄέχου τὴν ἱκέσιον εὐχὴν
ταύτην τῶν πιστῶς προστρεχόντων
τῇ θεῖα σκέπη σου,
ὅσιε Φιλάρετε,
ἀγγέλων σύσκηνε,
καὶ τὴν πάντιμον κάραν σου
κατασπαζομένων
εὐλαδῶς· ἀντίληψις
γὰρ πέλεις ἔνθερμος,
σκέπη, χαρμονή, προστασία
καὶ παραμυθία τῶν ὄντων
ἐν δειναῖς τοῦ βίου, πάτερ, θλίψεσι.

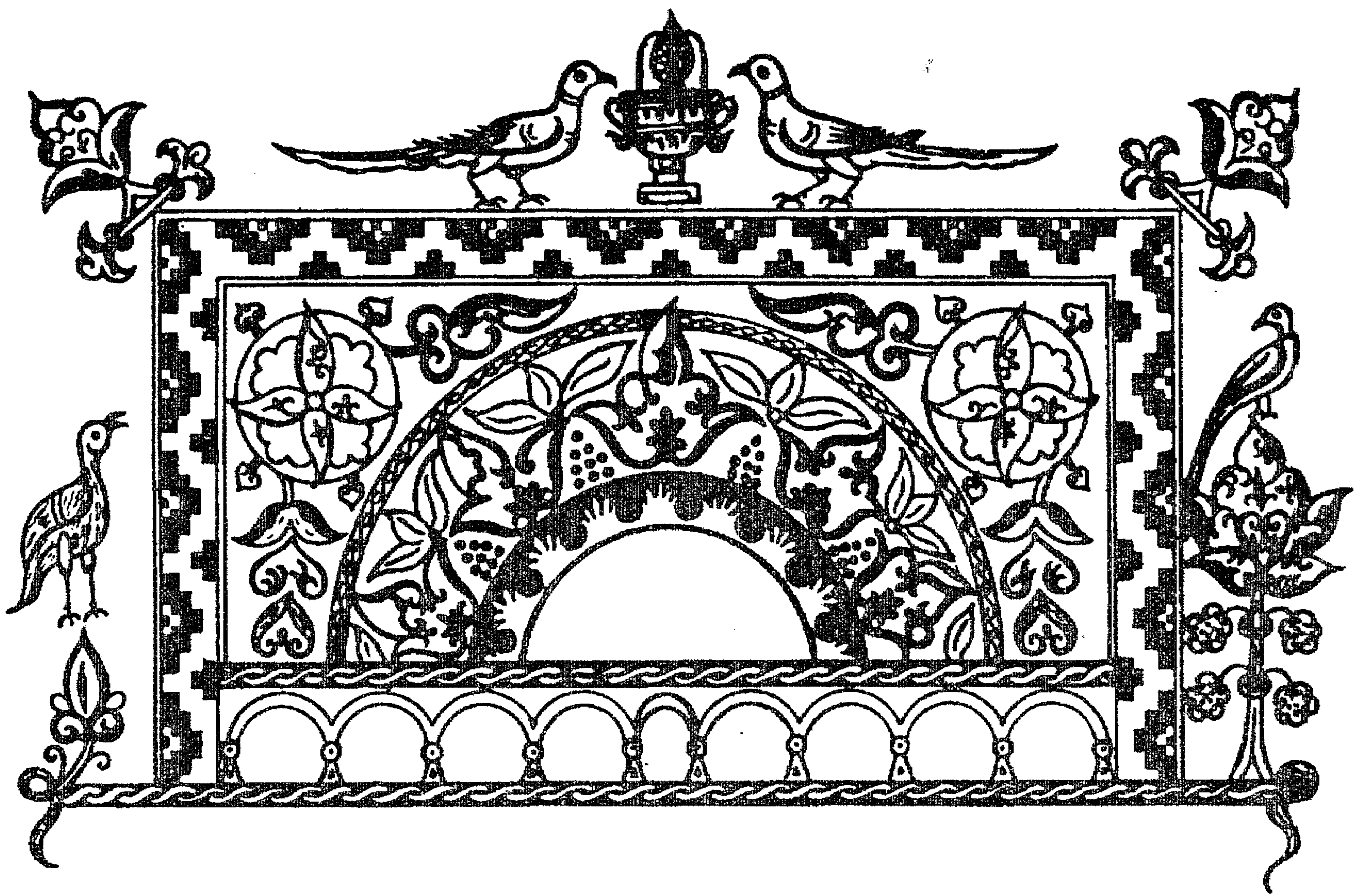
Δέσποινα, πρόσδεξαι...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Δίστιχον.

Ἀγάπης πλησον με, Φιλάρετε θεῖε,
διπλῆς σὸν πρόσφυγα ταχύ, Χαραλάμπη.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΙ ΟΙΚΟΙ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ
ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΦΙΛΑΡΕΤΟΝ ΤΟΝ ΕΛΕΗΜΟΝΑ

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια.

Κοντάκιον.

ᾠχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν ἐλεήμονα, παντὶ αἰτοῦντι δίδοντα
μετὰ χαρᾶς εἰς πλησμονὴν ἐγκωμιάσωμεν,
ἐκουσίως τὸν πτωχεύσαντα δι' ἀγάπην
τοῦ πλησίον, εὐλαβῶς ἀνευφημήσωμεν
ὥς πενήτων πλουτισμὸν ψαλμοῖς καὶ ᾠμασιν
ἀνακράζοντες· Χαίροις, ὄντως Φιλάρετε.

Οἱ Οἴκοι

Αγγελος συμπαθείας
ἐνδεῶν καὶ πενήτων,
φωτόλαμπρε Φιλάρετε, ὦφθης· (ἐκ γ')
ἐλεῶν γὰρ καὶ τρέφων πτωχοὺς
καὶ σκορπίζων πλούτη σου φθαρτὰ ἄσυλον
ἐν πόλῳ ἐταμίευες
θησαύρισμα· διὸ βοῶμεν·

Χαῖρε, τὸ λίκνον τῆς εὐποιΐας·
χαῖρε, τὸ ἄστρον φιланθρωπίας.

Χαῖρε, τῆς διπλῆς ἀγαπήσεως ἔκτυπον·
χαῖρε, θεϊκῆς καθαρότητος μάργαρον.

Χαῖρε, στῦλος ὁ πυρίμορφος τῆς πρὸς πέλας ἀρωγῆς·
χαῖρε, λύχνος φαινότατος ἰσαγγέλου βιοτῆς.

Χαῖρε, ὁ νηφαλίως ἐν Ἀμνία ἀστράψας·
χαῖρε, ὁ θεαρέστως τρίβους δίου ὁδεύσας.

Χαῖρε, λαμπρὸν ξενίας παλάτιον·
χαῖρε, σεπτὸν τῆς χάριτος μέλαθρον.

Χαῖρε, λαμπτὴρ νοητῆς εὐπρεπείας·
χαῖρε, ψεκτὴρ ψυχικῆς ῥαθυμίας.

Χαίροις, ὄντως Φιλάρετε.

Βίον διηνηθισμένον
ἄρεταῖς φερωνύμως
διάγων ζῆλον ἔσχες ἀγγέλων·
προϊστάμενος ἔργων καλῶν
καὶ δοτὴρ οὖν πᾶσιν ἀγαθῶν κάμνουσιν

ὁφθεῖς τῷ Παντοκράτορι
ἐν πίστει καθ' ἐκάστην ἡδες·

Ἀλληλούϊα.

Γῆς Παφλαγόνων ῥόδον
εὐανθές καὶ εὐῶδες,
Φιλάρετε, βλαστῆσαν ἐκ κώμης
τῆς Ἀμνίας τῆς σῆς ἀρετῆς
καὶ ἐλέους μύρω τοὺς πτωχοὺς ηὔφρανas
εἰς σὲ τοὺς καταφεύγοντας
ἐν δίναις καὶ βοῶντας ταῦτα·

Χαῖρε, πραότητος ἡ κινύρα·
χαῖρε, σεμνότητος θεία λύρα.

Χαῖρε, τῶν ἁγίων ἀγγέλων ὁμόζηλος·
χαῖρε, θεοφόρων πατέρων ὁ σύσκηνος.

Χαῖρε, ὕψος ἀγαπήσεως δυσερμήνευτον πολλοῖς·
χαῖρε, βάθος ἐπιγνώσεως δυσαντίβλεπτον βροτοῖς.

Χαῖρε, τῶν πενομένων ὁ τὰ πλήθη χορτάσας·
χαῖρε, χειμαζομένων ὁ τοὺς δήμους εὐφράνας.

Χαῖρε, εἰκὼν ἐλέους θεόδοτος·
χαῖρε, λειμὼν συνέσεως πάντερπνος.

Χαῖρε, σοφῆς προμηθείας νοήμων·
χαῖρε, πολλῆς συμπαθείας ὁ γνώμων.

Χαίροις, ὄντως Φιλάρετε.

Δένδρον ὡς καρποφόρον
Πατρὶ εὐσπλάγχνῳ Σωτῇρι
Χριστῷ καρποὺς προσήγαγες ἔργων
τῶν καλῶν σου καὶ τῆς ἀκραιφνοῦς
πρὸς πτωχοὺς ἀγάπης, ἀρετῶν γνήσιον,
Φιλάρετε, ἀρχέτυπον,
ὦ ἡδὲς εὐχαρίστῳ γλώσση·

Ἀλληλούϊα.

Εχων τοῦ πατριάρχου
Ἀβραάμ τὴν ξενίαν
ὡς πρότυπον τὰ πλούτη σου, πάτερ,
διετίθεις εἰς τῶν ἐνδεῶν
κουφισμὸν καὶ εἶτα ὦν πτωχὸς ἔνεμες
ὁμοίοις σου ὑπάρχοντα
τὰ σά· διό σοι νῦν βοῶμεν·

Χαῖρε, προνοίας Θεοῦ πυξίον·
χαῖρε, εὐνοίας Αὐτοῦ δοχεῖον.

Χαῖρε, λυπουμενων ταχεῖα παράκλησις·
χαῖρε, πενομένων ὀξεῖα ἀντίληψις.

Χαῖρε, τύπος ἐνθεώτατος κουφισμοῦ τῶν ἐνδεῶν·
χαῖρε, ῥύστης ἐτοιμότητος ἐν παντοίων συμφορῶν.

Χαῖρε, ὅτι ξενίας καθωράθης ἀκρότης·
χαῖρε, ὅτι οὐσίας ἀνεδείχθης σῆς δότης.

Χαῖρε, σεμνὸν Κυρίου εὐλόγιον·
χαῖρε, λαμπρὸν Θεοῦ οἰκητήριον.

Χαῖρε, βολίς τῶν ἐνθέων χαρίτων·
χαῖρε, κρηπὶς φιλανθρώπων ὁσίων.

Χαίροις, ὄντως Φιλάρετε.

Ζήλω φιλανθρωπίας
πυρακτούμενος, μάκαρ
Φιλάρετε, καὶ σπλάγχνα προβάλλων
συμπαθείας τοῖς ἐν βιοτῆς
χαλεπαῖς ἀνάγκαις, θαυμαστέ, στένουσιν
ὥς δότης ἰλαρώτατος
διέλαμψας ἀπαύστως ψάλλων·

Ἀλληλούϊα.

Πολλή σου ἀγάπη
καὶ σεμνή πολιτεία
κατέπληξεν ἀγγέλους ὁρῶντας
διοικοῦντα σε πλοῦτον καλῶς,
ἐναρέτου φίλε βιοτῆς γνήσιε,
φιλοῦντα δὲ τὰ ἄρῳρευστα·
πιστοὺς ὅθεν δοᾷν σοι πείθει·

Χαῖρε, τὸ εὖχος ἐλεημόνων·
χαῖρε, τὸ κλέος ἀνδρῶν δικαίων.

Χαῖρε, ὁ μισήσας γεώδη καὶ πρόσυλα·
χαῖρε, ὁ ποθήσας ἐν βίῳ τὰ ἄϋλα.

Χαῖρε, δότης γενναιότατος τῶν χρηζόντων ἀρωγῆς·
χαῖρε, λύτης πάσης θλίψεως ἐξ ἐλλείψεως τροφῆς.

Χαῖρε, ὁ κυβερνήτης ὁ καλὸς τοῦ σοῦ πλούτου·
χαῖρε, ὁ στυλοβάτης τοῦ λαοῦ τοῦ δυσμοίρου.

Χαῖρε, Θεοῦ ἀγάπης τὸ ἄνηθον·
χαῖρε, Αὐτοῦ εὐνοίας τὸ κύμινον.

Χαῖρε, ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας·
χαῖρε, τρυφὴ ἐνδεῶν εὐωχίας.

Χαίροις, ὄντως Φιλάρετε.

Θαυμαστέ ἐλεῆμον
καὶ φιλάρετε πάτερ,
πτωχὸν ὃ ἐκ κοπρίας ἐγείρων
Ποιητὴς τοῦ παντός καὶ Θεὸς
εἰς πενίαν ἄκραν, ἱερέ, ἴθυνε,
πλὴν σὺ Ἰὼβ μιμνῶμενος
ἐκραύγazes φωνῇ μεγάλῃ·

Ἀλληλούϊα.

Ινα τῆς Βασιλείας
οὐρανῶν κοινωνήσης,
Φιλάρετε, πτωχῶν ἀντιληπτορ,
διὰ τὴν πτώχευσίν σου σαφῶς
οὐκ ἐθλίβου, πάτερ, ἀλλ' αἰεὶ ἔχαιρες·
διόπερ σε θαυμάζοντες
ὠδαῖς σοι ἐκδοῶμεν ταῦτα·

Χαῖρε, Ἰὼβ μιμητὴς τῆς πενίας·
χαῖρε, ἡὼ θεϊκῆς συμπαθείας.

Χαῖρε, ὃ πτωχείαν ποθήσας τοῦ Κτίσαντος·
χαῖρε, ὃ οἰκίαν στερήσας τοῦ χρήματος.

Χαῖρε, πείνης πάντων, ὅσιε, τῶν πτωχῶν ἀπαλλαγὴ·
χαῖρε, πάσης περιστάσεως ἡ ταχεῖα ἀρωγή.

Χαῖρε, ἔμψυχος στήλη μυστικῶν χαρισμάτων·
χαῖρε, ἄφθονος κρήνη θεοδότων ναμάτων.

Χαῖρε, ἁγίων πάντων ὃ σύναυλος·
χαῖρε, ἀγγέλων θείων ὃ σύσκηνος.

Χαῖρε, στολὴν ἀμπεχόμενος δόξης·
χαῖρε, πληγὴν θεραπεύων τῆς πείνης.

Χαίροις, ὄντως Φιλάρετε.

Κοπιῶν ὑπερμέτρως
τοῦ φαγεῖν τὸν σὸν ἄρτον
οἰκτεῖρουν πάντας οὐκ ἐπελάθου
τοὺς αἰτοῦντας τὴν σὴν ἀρωγήν,
ἀλλὰ πᾶσι τούτοις δαψιλῶς ἔνειμας
ἐκ σοῦ τοῦ ὑστερήματος,
οὓς ἔπειθες Θεῷ κραυγάζειν·

Ἀλληλούϊα.

Παιδορίαν συζύγου
ὑπομένων καὶ τέκνων
πρὸς χάριν τοῦ πλησίον ἀγάπης
στέφος εἵληφας μαρτυρικὸν
ἐκ τοῦ κατ' ἀξίαν τοῖς πιστοῖς νέμοντος
τὰ γέρα, Ὅν δοξάζοντες,
Φιλάρετε, σοὶ ἐκβοῶμεν·

Χαῖρε, ἡ στέρησις τῶν σῶν τέκνων·
χαῖρε, ἡ στήριξις τῶν πενήτων.

Χαῖρε, ὁ σκορπίσας πτωχοῖς τὴν οὐσίαν σου·
χαῖρε, πᾶσι νείμας ἀγαθὰ τῆς οἰκίας σου.

Χαῖρε, χλεύην τῆς συζύγου σου ὑπομείνας καρτερῶς·
χαῖρε, στέγην τοῖς μὴ ἔχουσιν ὁ παρέχων εὐχερῶς.

Χαῖρε, σὰ ὁ δωρήσας οἰκοδίαίτα κτήνη·
χαῖρε, ὁ προσελκύσας τῶν πενήτων τὰ σμήνη.

Χαῖρε, Θεοῦ δωρημάτων τὸ πέλαγος·
χαῖρε, Αὐτοῦ ὁ δεικνύων τὸ ἔλεος.

Χαῖρε, σφραγὶς φιλευσπλάγχνου καρδίας·
χαῖρε, βαλδίς θεϊκῆς εὐσεβείας.

Χαίροις, ὄντως Φιλάρετε.

Μόσχον καὶ τὴν μητέρα
τὴν αὐτοῦ ἐδώρήσω
πτωχῷ αἰτήσαντί σε στερήσας
τῷ σῷ οἴκῳ αὐτῶν, γεραρὲ
ὅπαδὲ ἀγάπης· ὅθεν σε Ὑψιστος
ἠυλόγησε, Φιλάρετε,
τὸν ἄδοντα ἐν κατανύξει·

Ἀλληλούϊα.

Νήφων καὶ εἰρηνεύων
καὶ στερήσεως ἄρτου
τοὺς πόνους ὑπομένων ὥράθης
ἰσαγγέλου ζωῆς ἐραστῆς
καὶ σκληραγωγίας ἐν Χριστῷ ἄγαλμα·
διό σε νῦν, Φιλάρετε,
τιμῶντες ἐκδοῶμεν ταῦτα·

Χαῖρε, προστάτης τῶν τρυχομένων·
χαῖρε, ἐπόπτης χειμαζομένων.

Χαῖρε, εὐμενῶς ὁ ἀρήγων τοὺς κάμνοντας·
χαῖρε, ἀκλινῶς περιθάλπων τοὺς πάσχοντας.

Χαῖρε, ῥεῖθρα τοῦ ἐλέους σου ὁ πηγάζων χοῖκοῖς·
χαῖρε, κλειῖθρα τῆς προνοίας σου ὁ ἀνοίγων τοῖς πτωχοῖς.

Χαῖρε, ὁ μετ' ἀγγέλων τὴν ψυχὴν σου συμμίξας·
χαῖρε, ὁ πενόμενων κουφισμὸν ἀγαπήσας.

Χαῖρε, ἀστήρ τῆς χάριτος πάμφωτος·
χαῖρε, πρηστήρ ἐχθροῦ τοῦ ἀλάστορος.

Χαῖρε, ψυχῆς ἐνδεῶν παρακλῆτορ·
χαῖρε, ζωῆς τῆς ἐμῆς κατευθύντορ.

Χαίροις, ὄντως Φιλάρετε.

Ζένων, ἐμπεριστάτων,
Ζένδεων καὶ πενήτων
προμήθεια, Φιλάρετε θεῖε,
ταχυτάτη, μὴ παύσῃ καὶ νῦν
ἐκ τοῦ θρόνου δόξης τοῦ Θεοῦ ἅπαντας
ἀρήγειν τοὺς τιμῶντας σε
καὶ ὕμνοις τῷ Θεῷ βοῶντας·

Ἀλληλούϊα.

Θλικῶς ἀνατείνων
τὸν νοῦν τῷ εὐσπλάγχνῳ
Κυρίῳ ἀγαπήσεως βάθρον
ἀνεδείχθης διδάσκων ἡμᾶς
ἀγαπᾶν τοὺς πέλας ὡς Χριστὸς ἅπαντας
βροτούς, σεπτὲ Φιλάρετε,
τοὺς νῦν σοι ἐκβοῶντας ταῦτα·

Χαῖρε, ψυχὴν πρὸς Θεὸν ὁ τείνας·
χαῖρε, πηγὴν ὁ ἐλέους βλύσας.

Χαῖρε, τῆς αὐτοῦ τραπέζης συνδίαιτε·
χαῖρε, οὐρανίου συνάξεως μέτοχε.

Χαῖρε, ὅτι καθηγίασαι ἀγαπήσει θεϊκῇ·
χαῖρε, ὅτι ὑπερύψωσαι τῇ πρὸς πέλας ἀρωγῇ.

Χαῖρε, ὁ διανείμας τὰ πρὸς ζῆν ἀναγκαῖα·
χαῖρε, ὁ κατευφράνας τῶν πενήτων συστάδα.

Χαῖρε, ἐλέους θείου ἐκσφράγισμα·
χαῖρε, τοῦ μένους πλάνου τὸ σύντριμμα.

Χαῖρε, βροτῶν ὁ στερήσεις καλύψας·
χαῖρε, πολλῶν ὁ τὴν πείναν χορτάσας.

Χαίροις, ὄντως Φιλάρετε.

Πλοῦτε τῶν πενομένων,
σὴν πτωχείαν ἀμείδων
τὴν ἔνθεον καὶ πλοῦτον καρδίας
τῆς σεμνῆς σου Χριστὸς ὁ Θεὸς
σὴν ἐκγόνην, πάτερ, κατιδεῖν ἄνασσαν
ἡξίωσε, Φιλάρετε,
σὲ ἄδοντα ἀδιαλείπτως·

Ἀλληλούϊα.

Ράβδω σῆς προστασίας
ἐπεστήριξας, πάτερ,
πτωχοὺς τοῦ Βυζαντίου καὶ τούτους
εἰς τὸ δεῖπνον τὸ βασιλικόν,
εὐσπλαγχνίας κρήνη καὶ πηγὴ ἄφθονος
χαρίτων, προσεκάλεσας
βοᾶν σοι καταπείθων ταῦτα·

Χαῖρε, χλιδῆς κοσμικῆς παρόπτα·
χαῖρε, στοργῆς πατρικῆς διῶκτα.

Χαῖρε, ἐστιάτορ πενήτων εὐφρόσυνε·
χαῖρε, θεοφάντορ, δικαίων ὁμόζηλε.

Χαῖρε, πένητας σεβόμενος ὑπὲρ πάντας βασιλεῖς·
χαῖρε, κάμνοντας ὁ πράξειςιν ἀναπαύων θεϊκαῖς.

Χαῖρε, πύλας μελάθρου ἐνδεέσιν ἀνοίξας·
χαῖρε, θύρας πενίας παροχαῖς σου σφραγίσας.

Χαῖρε, χαρὰ πεινόντων καὶ στήριγμα·
χαῖρε, φθορὰ Βελίαρ καὶ σύντριμμα.

Χαῖρε, στολὴ τῶν γυμνῶν σεμνοτάτη·
χαῖρε, πνοὴ θερμουργὸς καὶ ἡδίστη.

Χαίροις, ὄντως Φιλάρετε.

Ετίγματα τῆς πενίας
ἄχρι τέλους βαστάζων
ἐφίλεις ὑπὲρ σύζυγον πάντας
καὶ σῶν τέκνων συστάδα πτωχούς,
ἵνα λάβῃς κήποις ἐν Ἑδέμ, πάνσοφε,
ἑκατονταπλασίονα
καὶ ἄδῃς τῷ Χριστῷ ἀπαύστως·

Ἀλληλούϊα.

Τόμος χρηστοθείας,
διακρίσεως σέλας
καὶ στῦλος διοράσεως ὥφθης·
τοῦ ἐκγόνου σου γὰρ τελευτὴν
καὶ τὴν σὴν προβλέπων, θαυμαστὲ ὅσιε,
ἐδόξαζες τὸν Κύριον
καὶ ἤγειρας σὸν οἶκον κράζειν·

Χαῖρε, ὁ μέγας ἐν τῇ ἀγάπῃ·
χαῖρε, ὁ μείζων ἐν τῇ φρονήσει.

Χαῖρε, τῆς πτωχείας τοῦ Λόγου ἐναύλισμα·
χαῖρε, τῆς σοφίας Αὐτοῦ ἐνδιαίτημα.

Χαῖρε, πλοῦτος θεοδώρητος ἀρετῶν παντοδαπῶν·
χαῖρε, σκεῦος διαυγέστατον πλήρες θείων δωρεῶν.

Χαῖρε, ὅτι παρεῖδες σοὺς οἰκείους ἐμφρόνως·
χαῖρε, ὅτι περαίνεις τὸν σὸν βίον ὁσίως.

Χαῖρε, φωτὸς τῆς χάριτος ἔμπλεως·
χαῖρε, σκηπτὸς καὶ καῦσις τοῦ δαίμονος.

Χαῖρε, δι' οὗ ἡ ἀγάπη κενοῦται·
χαῖρε, δι' οὗ ἡ κακία σοβεῖται.

Χαίροις, ὄντως Φιλάρετε.

Υπνωσας, θεοφόρε,
ἔτὸν ἐμπρέποντα ὕπνον
ὁσίοις καὶ ἀνῆλθες εἰς πόλον
συνευφραίνεσθαι τῷ Ἀβραάμ,
ἐραστῇ ξενίας, καὶ σεπτοῖς τάγμασι,
Φιλάρετε, τὸν Κύριον
αἰνούντων ἐκτενῶς ἁγίων·

Ἀλληλούϊα.

Φίλος Θεοῦ ὑπάρχων
ἐκ γνησιώτατος, πάτερ,
εἰς πρόσωπα ἐώρας πενήτων
τὸν εὐΐλατον σὸν Λυτρωτὴν
Ἰησοῦν, ἀρέσκειν ᾧ καλαῖς πράξεσιν
ἐπόθεις· ὅθεν ἅπαντες,
Φιλάρετε, νῦν σοι δοῶμεν·

Χαῖρε, ἁγίου ὁ πλήρης ζήλου·
χαῖρε, Κυρίου ὁ πλήρης φόβου.

Χαῖρε, ἰσαγγέλου διώσεως ἔλλαμψις·
χαῖρε, θεαρέστου ζωῆς ὑποτύπωσις.

Χαῖρε, βότρυς ὁ παμπέπειρος ἐλεήμονος ψυχῆς·
χαῖρε, στάχυς ὁ πολύφορος ἐναρέτου ἀγωγῆς.

Χαῖρε, ὅτι πενήτων διατρέφεις τὰ πλήθη·
χαῖρε, ὅτι μερόπων κατευφραίνεις τὰ σμήνη.

Χαῖρε, πηγὴ Θεοῦ ἀγαθότητος·
χαῖρε, αὐγὴ τῆς θείας χρηστότητος.

Χαῖρε, πτωχῶν ἀφανίζων τὰ βάρη·
χαῖρε, πιστῶν ἀπελαύνων τὰ ἄλγη.

Χαίροις, ὄντως Φιλάρετε.

Χαίρειν μετὰ χαιρόντων
Καὶ κλαίειν μετὰ κλαιόντων
ἄξιωσον ἡμᾶς τοὺς τιμῶντας
σοῦ τὴν πάντιμον καὶ ἱερὰν
μνήμην, πάτερ θεῖε, τῶν πτωχῶν πρόμαχε,
Φιλάρετε, καὶ ἄσμασιν
ὑμνοῦντας τὸν Θεὸν τῶν ὅλων·

Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου ἀγάπης
Εἰς τῆς ἀφάτου τὸ βάθος
καὶ ὕψος συμπαθείας πρὸς πάντας
ἐνδεεῖς καταστέφομεν σοῦ
τὴν ἁγίαν μνήμην τοῖς ὠδῶν ἄνθεσι,
Φιλάρετε, βοῶντες σοι
καρδίας ἐκ μυχίων ταῦτα·

Χαῖρε, ὁ πλοῦτος τῆς ἀφθαρσίας·
χαῖρε, τὸ τεῖχος τῆς εὐσεβείας.

Χαῖρε, Παφλαγόνων ὁσίων διάδημα·
χαῖρε, φιλευσπλάγχων ἀνδρῶν ἀγαλλίαμα.

Χαῖρε, ἥλιος παμμέγιστος Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ·
χαῖρε, στέφανος χρυσόπλοκος ἀγαπήσεως Αὐτοῦ.

Χαῖρε, ὅτι τὸ μέλι ἀρετῆς συναθροίζεις·
χαῖρε, ὅτι πενίας τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνεις.

Χαῖρε, ζωῆς ἁγίας διδάσκαλε·
χαῖρε, χορῶν ὁσίων ἀκόλουθε.

Χαῖρε, Χριστοῦ εὐσπλαγχνίαν ἐμφαίνων·
χαῖρε, ἡμῖν πᾶσαν χάριν παρέχων.

Χαίροις, ὄντως Φιλάρετε.

Ω Φιλάρετε μάκαρ,
τῆς ἐμπράκτου ἀγάπης
πρὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους πυξίον, (ἐκ γ')
τῷ εὐσπλάγχνῳ Κυρίῳ ἡμῶν
δοῦναι πᾶσι ῥώμην ψυχικὴν πρέσβευε,
ὥς ἂν κακίας ζόφωσιν
σκεδάσῳμεν αἰεὶ βοῶντες·

Ἀλληλούϊα.

**Καὶ αὖθις τὸ Κοντάκιον.
Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.**

Τὸν ἐλεήμο· α, παντὶ αἰτοῦντι δίδοντα
Ιμετὰ χαρᾶς εἰς πλησμονὴν ἐγκωμιάσωμεν,
ἐκουσίως τὸν πτωχεύσαντα δι' ἀγάπην
τοῦ πλησίον, εὐλαβῶς ἀνευφημήσωμεν
ὥς πενήτων πλουτισμὸν ψαλμοῖς καὶ ᾠδαῖς
ἀνακράζοντες· Χαίροις ὄντως Φιλάρετε.

Δίστιχον.

Φιλάρετε, χαῖρε, συμπαθείας βάθρον
Κἀκράδαντον, ἀνέκραξε Χαραλάμπης.

**ΤΕΛΟΣ
ΚΑΙ ΔΟΞΑ
Τῷ ΜΟΝῷ ΑΛΗΘΙΝῷ
ΘΕῷ ΗΜΩΝ**

Εὐχή Μελισσίων

(ἐκ παλαιοῦ Ἀγιασματαρίου).

Πέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων ἐξουσίαν πάσης κτίσεως, σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν· Ὡς εὐλόγησας καὶ ἐπλήθυνας τὸν μελισσῶνα τοῦ δικαίου σου Φιλαρέτου, εὐλόγησον καὶ τὰ μελίσσια ταῦτα (τοῦ δούλου σου τοῦ δεῖνος, ἢ τῆς Ἀγίας Μονῆς ταύτης) καὶ πλήθυνον καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτά, καὶ ποιήσον αὐτὰ εἰς χιλιάδας καὶ μυριάδας, καὶ ῥῦσαι ταῦτα ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς ἐχθρῶν, καὶ αὔρας θανατικῆς, καὶ λοιμικῆς νόσου. Περιφρούρησον αὐτὰ δι' ἁγίων Ἀγγέλων σου· πᾶσαν ἀσθένειαν, πάντα φθόνον, καὶ πειρασμὸν φαρμακίας καὶ γοητείας, ἐξ ἐνεργείας ἐπερχομένης τοῦ διαβόλου, ἀποδιώκων ἐξ αὐτῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.